



3/2019

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009





NA KOLE DĚTEM LUŽICKÁ MÍLE

Foto: Oddíl sportovního plavání Hodonín, Petra Lorencová



Z OBSAHU

Aktuálně z radnice	2
Prodej kabelové televize	
Povinnost čipování psů	
Poplatek z užívání veřejn. prostranství	
Upozornění pro včelaře	
Půjčování krojů	
Výpis z usnesení ZO	
Bezpečnostní desatero	
Alkohol v domácnosti	
Představujeme se: Ing. Jakub Buchta, DiS	
My všichni školou povinni	10
Střípky z Prima školy	
Poděkování	
Organizace školního roku 2019/2020	
Seznam zaměstnanců školy	
Zprávy z MŠ	
Kultura	13
Ohlédnutí za lužickými hody	
Literární autorské čtení 2019	
Pekáček	
Letem lužickým světem	
Lužický advent	
Pozvánka - Posezení s písničkou	
Spolky	19
Brontosauří tábor ULUM-LUMPUR	
Prázdninové putování cimbálky	
Vodní skauti jsou IN	
Vodní skauti v létě rozbuzeli Lužice	
Vodní skauti podporují lužický folklor	
Dobrá půda	
Včelaři	
Rozhovor	27
Vít Hubačka	
Region Podluží	29
Historie	30
Volná myšlenka	
Co nového v muzejních sbírkách	
Příroda - ekologie	31
Novinky z oblasti životního prostředí	
Umístění nových kontejnerů	
Sport	33
Marie Černá	
Sokolíci	
Turnaj veteránů v tenise	
Soustředění Bojkovice 2019	
Spartanská odysea	
Zprávy z hřiště	
Okénko Joži Trefy	41
Společenská kronika	42
Inzerce	43

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

po prázdninách a dovolených jsme se vrátili do normálního každodenního pracovního režimu, děti do školních lavic, před vinaři je vinobraní a před námi všemi nastupující podzim.

Jsem rád, že jsme přes prázdniny zvládli realizovat všechny záměry související se školními budovami. Žáky školy tak na začátku září přivítaly nové šatny se šatními skříňkami, nové školní dílny s vybavením pro technickou výuku, z hlediska stavu budovy došlo k opravě a výměně hřebenáčů na staré budově školy a k výměně všech dešťových svodů. V mateřské školce se podařilo kompletně zrekonstruovat sociální zařízení dvou tříd včetně



Rekonstrukce sociálních zařízení v MŠ

Foto: Petra Lorencová



Nové šatny v budově ZŠ

Foto: Petra Lorencová

nových truhlářských výrobků, vše je barevné, veselé a myslím, že pro děti vhodné a inspirativní. Z rozhodnutí ředitele školy pak došlo k personální výměně na místě vedoucí učitelky MŠ. Sluší se tedy poděkovat bývalé vedoucí učitelce paní Rezkové za odvedenou práci a popřát paní Knápkové, nové vedoucí, mnoho úspěchu, zdraru, dobrých nápadů a fungující tým lidí. Totéž je možno popřát i všem dalším zaměstnancům školy, především těm novým, kteří doplnili pedagogický sbor jak ve škole, tak i v mateřské škole.

V průběhu podzimu dojde k rekonstrukci komunikace kolem hřbitova mezi ulicemi Záhumenní, Šefíková a dále ke garážím spočívající v pokládce obrubníků, zámkové dlažby, chrániček pro převedení inženýrských sítí a zásaku dešťové vody. Léta odkládaná akce tak dojde svého naplnění. Hovoříme-li o komunika-

ci, na konci srpna proběhla oprava horní části ulice Písečné k rybníku pokládkou nové asfaltové vrstvy.

Během prázdnin bylo vydáno stavební povolení na rekonstrukci Sokolovny, jež nabylo i právní moci. Listopadové jednání zastupitelstva by mělo schválit podmínky a zadání veřejné zakázky na tuto akci, veřejná zakázka na kompletní rekonstrukci by pak měla být vypsána na počátku roku 2020.

Zářijovému jednání zastupitelstva obce budu předkládat koncepci využití všech budov a prostor, jež jsou k dispozici základní a mateřské škole (budova základní školy, mateřské školy, školní družiny a knihovny). Považuji za nezbytné, aby byly zpracovány kompletní projekty jejich finančního využití, přičemž se dá použít i řada hotových dílčích projektů tak, aby bylo všem zřejmé (veřejnosti, pracovníkům školy, zastupitelům,

rodičům i žákům), jaká je konečná podoba jejich využití, vzájemného provozování a vzájemných vazeb z toho plynoucích. Od projektů a případných stavebních povolení se pak bude odvíjet postupná realizace jednotlivých záměrů podle naléhavosti, zachování provozních návazností, vyhlášených dotačních titulů atd. V polovině září proběhlo na toto téma jednání s vedením a zaměstnanci školy, kteří byli seznámeni se základními obrysy způsobu využití jednotlivých objektů.

Vážení spoluobčané,

přeji vám pěkné podzimní dny, potěšení z barev podzimu, vinařům úspěšné vinobraní a těším se na vzájemná setkávání v naší obci.

S úctou

*Mgr. Tomáš Klásek
starosta*

Aktuálně z radnice

PRODEJ KABELOVÉ TELEVIZE

Jistě jste už slyšeli tu novinu. Obec se chce zbavit kabelovky. Na co se budeme dívat? A co infokaná? Dovolte mi zde, abych alespoň trochu osvětlil tuto problematiku.

Ano, obec skutečně uvažuje o prodeji veškerých rozvodů kabelové televize. Jak tzv. metalických rozvodů, což je starší koaxiální kabel, tak i novějších optických rozvodů. Důvodů máme několik. Jak jistě víte, kabelová televize nám slouží v obci zhruba od roku 1998. Tehdy se využilo celorepublikového boomu společnosti Telefonica O2, kdy začala rozsáhlá kabelizace jejich sítí, po domluvě s nimi jsme si kabelovku „připojili do jejich rýhy“. Od této doby pokrok v oblas-

ti sdělovacích sítí enormně postoupil, my však nadále pracujeme s tím, co máme. V žádném případě nebudu tvrdit, že je kabelovka špatná nebo nevyhovující. Nějakou dobu by ještě bez problémů ustála a fungovala. Nicméně by nastala doba, kdy by její kapacita byla naplněna a řešilo by se, co dál a hlavně jak dál. Proto se již před nějakou dobou začalo s pokládkou tzv. optických sítí, což je nástupce těch metalických. Jejich výhodami či nevýhodami vás nebudu zatěžovat. Bylo by to

na delší dobu a obšírnější diskusi. Proto jen shrnu to nejdůležitější. V současné době máme v obci cca 19 km rozvodů metalických sítí, asi 3,1 km funkčních optických sítí a 2,1 km připravených optických sítí. Pro jejich zprovoznění je potřeba „zafouknout“ optických vláken do připravených chrániček a k jednotlivým domům. A jsme bohužel u toho hlavně, to jsou samozřejmě peníze. V nedávné době bylo využito kabelizace rozvodů NN na ulici Velkomoravská

a Česká, kde si opět po dohodě se společností E.ON obec připojila prázdné chráničky na optiku. To je těch 2,1 km. Tato prvotní investice, tj. bez zafouknutí vláken, stála bezmála 2 miliony korun. Samotné zafouknutí jen hlavních tras by vyšlo na bezmála dalších 500.000 Kč. Dokážete si jistě sami spočítat, co by obnášelo položení optických rozvodů po zbytku obce. Navíc ani společnost E.ON, ani momentálně žádná jiná neuvažují o rekonstrukcích či rozšíření svých sítí, při nichž by se dalo dojednat připojení optiky. Pro nás by to tedy znamenalo vynaložení nemalých finančních prostředků na kompletní rozvody po Lužicích. Proto dostal místostarosta úkol zjistit situaci v okolních obcích a výsledek předložit na jednání obecní rady a zastupitelstva. Probíráno to nakonec bylo několikrát. Na jednání byli následně přizváni i současní provozovatelé naší kabelovky - spol. NOEL, kteří byli seznámeni s úvahou o možnosti prodeje rozvodů a se kterými probíhá i v současné době vzájemná spolupráce. Po předložení zjištěných skutečností se zastupitelstvo obce na svém III. zasedání dne 25. 4. 2019 rozhodlo zveřejnit zá-

měr o prodeji rozvodů kabelové televize. Tento záměr byl vyvěšen na úřední desku, kde případní zájemci zjistí podmínky pro podání nabídek, a to do 30. 9. 2019. Po tomto termínu dojde na zasedání obecní rady k otevření podaných obálek, zjištění předložených nabídek a případný vítěz bude předložen ke schválení či neschválení na nejbližším zasedání zastupitelstva obce. Od tohoto data začíná běžet roční výpovědní lhůta pro stávajícího provozovatele. V případě, že opravdu dojde k výběru nového majitele a k prodeji těchto rozvodů, nový majitel převezme kabelovku od 1. 1. 2021. A co v případě, že se nikdo nepřihlásí nebo nikoho nevybereme? Pak určitě zůstává stávající provozovatel, dojde pouze k doladění či rozšíření platných smluv.

Co znamená současný stav pro lidi a případně nové zájemce?

Pro stávající se v podstatě nic nemění. Nic se neruší, nic se nezdražuje, ale ani nezlevňuje. V případě prodeje kabelovky pak dojde ke změně smluv s novým poskytovatelem.

Pro nové případné zájemce nastala malinká změna. O připojení se stále žádá u NOELu, ale změna je ve

financování přípojky. Dle informací z okolních obcí se na III. zasedání zastupitelstva odsouhlasilo, že obec, jako majitel kabelové televize, bude financovat materiál na vybudování přípojky kabelovky v nejkratší trase mezi hlavním rozvodem a domovní zásuvkou. Náklady na práci s vybudováním přípojky bude hradit po vzájemné dohodě žadatel o přípojku a provozovatel kabelové televize. Taktéž případné vnitřní rozvody po RD si hradí žadatel sám. V podstatě se dá říci, že stejné podmínky pro zřízení svých přípojek mají i ostatní provozovatelé kabelových televizí, ale i majitelé inženýrských sítí (elektrika, plyn, voda).

Závěrem bych chtěl ještě říct, že obec by se jako právní subjekt měla především starat o spokojený život svých občanů. Ať již po společenské, sociální či kulturní stránce. Byznys by měly provozovat společnosti, které mají přehled o té které konkrétní oblasti. Není přece v silách obce, aby dělala vše. Budujme silnice, chodníky, starejme se o školy, školky, penzióny. Nepouštějme se ale do technického podnikání. Nemáme k tomu ani lidi, ani techniku, ani zkušenosti.

S pozdravem Petr Slatinský

POPLATEK Z UŽÍVÁNÍ VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ

Upozorňujeme občany, že v případě umístění jakéhokoli materiálu nebo zařízení vč. kontejnerů na obecních pozemcích a komunikacích je nutné dodržovat platnou legislativu, včetně obecně závazné vyhlášky č. 1/2019 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství. Dále upozorňujeme, že při provádění výkopových prací, kdy dojde k narušení obecních pozemků, je nutné tuto skutečnost oznámit na OÚ.

Oznamovateli bude vydán protokol o předání a následně opětovném převzetí dotčených pozemků.

Obecní policie bude pořizovat fotodokumentaci takového skutku s možností následného sankcionování.

V obou případech kontaktujte místostarostu obce, který poskytne další informace.

POVINNOST ČIPOVÁNÍ PSŮ OD 1. LEDNA 2020

S předstihem upozorňujeme všechny vlastníky a chovatele psů, že podle zákona č.166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, s účinností od 1. ledna 2020 musí být každý pes označen elektronickým čipem.

Svého psa můžete nechat čipovat již letos, není třeba čekat na konkrétní datum.

Štěňata budou dostávat čip při prvním očkování mezi třetím a šestým měsícem stáří. Starším psům se čip vpíchne pod kůži při pravidelném přeočkování. Pokud majitel psa neočipuje, bude mu od příštího roku hrozit správním řízením s možným uložením pokuty až 20 tis. korun, protože na psa bude pohlíženo, jako kdyby neměl potvrzení o očkování proti vzteklině. Výjimku tvoří psi označení čitelným tetováním před 3. červencem 2011.

Mikročip je přibližně milimetr široké a centimetr dlouhé miniaturizované zařízení, které je naprogramováno čitelným kódem, jenž je jedinečný a neopakovatelný. Čip je možno aplikovat zvířeti v jakémkoliv věku. Po označení psa mikročipem doporučujeme všem majitelům psů zaregistrovat se v Národním registru majitelů zvířat www.narodniregistr.cz/o-nas.php. Teprve po zaregistrování plní mikročip funkci prostředku k vyhledávání a nalezení vašeho psa v případě zaběhnutí.

Pořizovací cena jednoho čipu se pohybuje cca mezi 120 – 450 Kč a závisí na typu čipu. Dále si veterináři účtují za aplikaci čipu cca 300 – 550 Kč. Životnost čipu se odhaduje na 25 let.

Výhody čipování:

- snadnější vycestování se psem do zahraničí (ve většině evropských států již povinné čipování psů platí),
- zaběhnutý pes se rychleji vrátí k majiteli,
- při odcizení psa se snáze prokáže jeho vlastnictví,
- lepší průkaznost identity psa,



- snadnější monitoring chovu psů,
- lepší dohledatelnost majitele v případě nutnosti postihu za týrání zvířat,
- umožnění kontroly psů při prodeji.

Od 1. 1. 2020 je očkování psa proti vzteklině platné, pouze pokud je pes nezaměnitelně identifikován (čipováním).

Obecní úřad nabízí možnost dodatečného zavedení čísla čipu a fotografie psa do obecní evidence psů pro snadnější identifikaci zaběhnutých nebo odcizených zvířat.

UPOZORNĚNÍ PRO VČELAŘE

Obecní úřad upozorňuje všechny včelaře na povinnost podat oznámení o umístění včelstev v katastru obce Lužice, a to nejpozději 5 dnů před jejich umístěním.



PŮJČOVÁNÍ KROJŮ

S PLATNOSTÍ OD 1. 5. 2019 BYL SCHVÁLEN NOVÝ CENÍK KROJŮ A JEHO SOUČÁSTÍ

DÍVČÍ KROJ

Kasanice (komplet)	100 Kč
Podkasák	50 Kč
Košilka	50 Kč
Rubáč	50 Kč
Kordula	150 Kč
Sukně slavnostní	150 Kč
Sukně červená	150 Kč
Mašle	100 Kč
Čižmy	300 Kč
Šátek	100 Kč
Vlíňák	100 Kč
Šaty	300 Kč
Fěrtoch/cangláč	250 Kč
Zástěra modrá	50 Kč
Obojek	50 Kč
Rukávce mol., tacle	250 Kč
Rukávce plátěné	150 Kč
Rožky	150 Kč
Zahradka	100 Kč
Pás	50 Kč
Krejzlík	50 Kč
Šňůrka	150 Kč
Kapesník	50 Kč
Slavnostní komplet	1300 Kč
Pracovní komplet	500 Kč

Mužský kroj

Čižmy	300 Kč
Červenice	200 Kč
Košile molová	250 Kč
Košile plátěná	200 Kč
Kordula	150 Kč
Šáteček	50 Kč
Klobúček s točkem	100 Kč

Mašle	100 Kč
Třaslavice	100 Kč
Zástěra modrá	50 Kč
Kapesníček mol.	70 Kč
Slavnostní komplet	1300 Kč
Pracovní komplet	500 Kč

DĚTSKÝ DÍVČÍ KROJ

Kasanice (komplet)	100 Kč
Sukně slavnostní	100 Kč
Rukávce mol.	100 Kč
Kordulka	100 Kč
Fěrtoch	200 Kč
Obojek	50 Kč
Mašle	100 Kč
Angalášek	50 Kč
Pás	50 Kč
Sukně červ.	100 Kč
Rukávce plátěné	100 Kč
Zástěrka modrá	50 Kč
Slavnostní komplet	500 Kč
Pracovní komplet	300 Kč

DĚTSKÝ CHLAPECKÝ KROJ

Košile plátěná	100 Kč
Třaslavice	100 Kč
Zástěrka modrá	50 Kč
Pracovní komplet	200 Kč

KONTAKTNÍ OSOBA:

Ludmila Hanzlíčková, tel. 724 130 302

VÝPIS USNESENÍ Z IV. VEŘEJNÉHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE LUŽICE ZE DNE 27. ČERVNA 2019

USNESENÍ č. 4/3a:

ZO Lužice schvaluje řádnou účetní závěrku za účetní období 2018, a to bez výhrad.

USNESENÍ č. 4/3b:

ZO Lužice schvaluje hospodářský výsledek ve výši 4 790 634,11 Kč. Nebude přidělen do žádného fondu a bude evidován na účtu jako výsledek hospodaření minulých účetních období.

USNESENÍ č. 4/4:

ZO Lužice schvaluje celoroční hospodaření Obce Lužice za rok 2018, a to bez výhrad

USNESENÍ č. 4/6a:

ZO Lužice schvaluje záměr prodeje všech rozvodů kabelové televize a internetu včetně příslušenství v obci Lužice, a to včetně podmínek tohoto prodeje a včetně návrhu rámcové kupní smlouvy.

USNESENÍ č. 4/6b:

ZO Lužice si vyhrazuje výlučné právo o tomto prodeji rozhodnout, stejně jako si vyhrazuje výlučné právo žádného uchazeče nevybrat a výběrové řízení v kterémkoliv fázi ukončit bez udání důvodu.

USNESENÍ č. 4/7b:

ZO Lužice schvaluje podání žádosti o dotace na stavební úpravy komunikační sítě obce Lužice, chodník ulice Ploštiny, z integrovaného regionálního programu prostřednictvím MAS Jižní Slovácko, žádost zpracuje firma Modrý Projekt, s.r.o.

USNESENÍ č. 4/8c:

ZO Lužice preferuje provedení celé stavby „Rekonstrukce Sokolovny“ najednou, tj. bez rozdělení do několika etap. V tomto smyslu pověřuje Radu obce Lužice přípravou podmínek a zadání jedné veřejné zakázky, která bude předložena Zastupitelstvu obce Lužice ke schválení a vyhlášení.

Termín: listopad 2019

Odpovídá: starosta

USNESENÍ č. 4/8d:

ZO Lužice schvaluje přípravu a zpracování žádostí o dotace na akci „Rekonstrukce Sokolovny“ podle aktuálně vyhlášených a vyhledávaných výzev. V tomto smyslu pověřuje starostu obce a člena rady obce Ing. J. Buchtu sledováním a mapováním dotačních výzev a přípravou nezbytných podkladů k podání žádostí o dotace v předepsaných termínech. Podání žádostí si vyhrazuje k odsouhlasení Zastupitelstvo obce Lužice.

Termín: průběžně

Odpovídá: starosta, Ing. Buchta

USNESENÍ č. 4/8e:

ZO Lužice ukládá starostovi obce informovat průběžně Zastupitelstvo obce Lužice a všechny zastupitele o všech podstatných okolnostech souvisejících s problematikou dotací.

USNESENÍ č. 4/10a:

ZO Lužice bere na vědomí aktualizovanou studii zdravotního střediska z 06/2019 zpracovanou Ing. arch. Rastislavem Tesaříkem.

USNESENÍ č. 4/10c:

ZO Lužice pověřuje starostu obce seznámit se záměrem výstavby nového zdravotního střediska lékaře ze stávajícího zdravotního střediska s cílem získat jejich souhlas či případné připomínky k tomuto záměru s ohledem na přípravu PD.

Termín: červenec 2019

Odpovídá: starosta

USNESENÍ č. 4/11a:

ZO Lužice schvaluje Rozpočtové opatření č. 3/2019 v příjmové části ve výši 830 200 Kč, ve výdajové části ve výši 470 200 Kč a ve financování ve výši 360 000 Kč. Po provedeném rozpočtovém opatření činí příjmy 43 717 200 Kč a výdaje 53 983 200 Kč. Rozdíl ve výši 10 266 000 Kč bude po splátkách úvěrů ve výši 2 024 000 Kč vyrovnán úvěrem ve výši 7 000 000 Kč a zůstatkem na účtech z předešlých období ve výši 5 290 000 Kč.

USNESENÍ č. 4/12:

ZO Lužice schvaluje střednědobý výhled Obce Lužice na období 2020 - 2027.

USNESENÍ č. 4/13b:

ZO Lužice schvaluje smlouvu o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu obce mezi Obcí Lužice a příjemcem Městem Hodonín ve výši 27 077 Kč na příslušný spolupodíl na financování vybraných sociálních služeb dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.



© MV - generální ředitelství
Hasičského záchranného sboru
České republiky

CHRAŇTE domov i sebe

Vážení obyvatelé rodinných domů, bytů, oslovujeme vás touto cestou proto, že stále evidujeme vysoký počet požárů v domácnostech, které mají tragické následky. Každý rok dochází k více než tisícovce požárů v obytných budovách, kde umírají desítky lidí a stovky jich jsou zraněny.

- 1. ČTĚTE NÁVODY**
Instalujte a užívejte tepelné a jiné spotřebiče v souladu s původní dokumentací výrobce.
- 2. HLEDJTE OTEVŘENÝ OHĚŇ**
Nenechávejte bez dozoru otevřený plamen svíček, spotáku, krbu a zvyšte opatrnost při vaření.
- 3. POZOR NA CIGARETY**
Při kouření a odhazování nedopalků do odpadkových košů nedopalky vždy dokonale uhasíte.
- 4. KONTROLA KOMÍNŮ**
Dodržujte pravidla na udržbu a provoz spalinových cest.
- 5. TOPTE, JAK SEMÁ**
Nedávajte do blízkosti topidel hořlavé látky, popel ukládejte do nehořlavé nádoby.



Měli byste si uvědomit, že odpovědnost za své chování a za technické zabezpečení svých domovů proti požáru nesete pouze vy sami! Aby k těmto požárům nedocházelo a nedocházelo k úmrtím a zraněním, dodržujte toto BEZPEČNOSTNÍ DESATERO.

- 6. POUČTE SVÉ DĚTI**
Dejte z dosahu dětí zápalky, zapalovače, vysvětlte jim nebezpečí vzniku požáru.
- 7. VYBAVTE SVOJI DOMÁCNOST**
Instalujte hasiče požárů, vybavte domácnost hasičními spreji a přenosnými hasičními přístroji.
- 8. UDRŽUJTE V POŘÁDKU UZÁVĚRY INŽENÝRSKÝCH SÍTÍ**
Hlavní vypínače elektrického proudu, uzávěry vody a plynu musejí být řádně označeny a přístupné.
- 9. KONTROLUJTE ELEKTRICKÁ ZAŘÍZENÍ**
Kontrolujte pravidelně stav spotřebičů a šňůrových vedení.
- 10. UDRŽUJTE PRŮCHODNÉ CHODBY A SCHODIŠTĚ**
V případě požáru oceníte, že budete moci z hořícího domu rychle utéct a zachránit členy rodiny.

NAŠE PRÁVNÍ OKÉNKO

Alkohol v domácnosti

Vážení a milí čtenáři, dnes bych se chtěl zamyslet nad jednou z hezkých tradic, typických nejen na jižní Moravě, a tou je výroba a „skladování“ vypáleného alkoholu (etanolu).

Alkohol je jistě věc oblíbená a v malých (příměšených) dávkách snad neškodná, ba možná zdraví i prospěšná. Nehodnoťme, z jakých rukou pochází... ☺ Tato stať je pouhým zamyšlením, a tedy i osvětlením, nikoli však návodem k porušování platných zákonů, které mohou někdy ne zcela jasně vše vystihnout.

Pěstitelské pálení je zvláštní kategorií výroby lihu, vychází z dlouhodobých tradic; jeho účelem je zajistit odborné zpracování ovoce vypěstovaného drobnými pěstiteli. Provozování této služby sleduje zároveň záměr zamezení nedovoleného živelného domácího pálení. A naši spoluobčané (pěstitelé) si mnohdy mohou pokládat logickou otázku, kolik mohou mít doma vypáleného alkoholu (etanolu)?

Odpověď nalezneme v zákonu č. 61/1997 Sb., o lihu, pěstitelském pálení, konkrétně v § 4, odst. 6 - pěstitel je oprávněn si dát vyrobit v jednom výrobním období z vlastní dodané suroviny nejvýše 30 litrů etanolu zdaněného sazbou spotřební daně pro líh obsažený v ovocných destilátech z pěstitelského pálení v množství do 30 litrů etanolu pro jednoho pěstitele za jedno výrobní období, která je stanovena v zákoně o spotřebních daních, a to i v případě, že se na vypěstování ovoce podílely osoby, které tvoří s pěstitelem společně hospodařící domácnost. Společně hospodařící domácností se pro účely pěstitelského pálení rozumí společenství

fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhradí náklady na své potřeby. Výrobním obdobím je doba od 1. července běžného roku do 30. června roku bezprostředně následujícího.

A 30 litrů etanolu, tedy stoprocentního lihu, odpovídá 60 litrům pálenky o obsahu alkoholu 50 %.

Nyní však nastává kolotoč otázek. Jedná se o množství dogmaticky stanovené na rodinu (třeba pět členů, všech již plnoletých), na člena, na rodné číslo...? Dále kdo všechno tvoří a může tvořit a netvořit onu domácnost - bratr, bratranec, dědeček, babička či nájemník nebo přítel, přítelkyně...? Kolik obyvatel třeba bydlí v jednom dvougeneračním rodinném domě (se samostatnými měřiči), kolik obyvatel (pěstitelů) zde má trvalý či na základě nájemní smlouvy hlášený pobyt a kdo a kolik tvoří hospodařící domácnost? Co je to „společně hospodařící domácnost“, kdo je její součástí a kdo ne? Kdo všechno je pěstitel a kolik pěstitelů může být na jednom poli (sadu)? Odpovědi na tyto otázky najde prostý laik jen tak na internetu, čímž se v žádném případě nechci dočkat neobdobné veřejnosti. Každý rozumíme tomu svému, jak se říká: „Ševče, drž se svého kopyta.“

Mně by se líbilo, kdyby v praxi u kompetentních orgánů (celníci) byl třeba zaužívaný postoj 60 litrů na jedno rodné číslo v domácnosti...

A závěr?

Uvedme například takovou jednoduchou modelovou situaci. ☺ Máme jednu čtyřčlennou rodinu, v níž jsou všichni plnoletí, ale ne všechny děti stále bydlí u svých rodičů a přidejme si ještě dědečka a babičku na „vejminku“. Otázka zní, jedná se

o osoby tvořící **společně hospodařící domácnost**? A všichni uvedeni si samostatně a nezávazně na sobě pěstují své ovoce, tak si snad mohou tito samostatní pěstitelé nechat na sebe vypálit své zákonem stanovené množství 30 litrů etanolu. Nabízí se pak logická otázka, kam s ním? A pokud ho budou tito samostatní pěstitelé skladovat odděleně, třeba i pod jednou společnou střechou, domnívám se, že by zákon neměl být porušen. Vše je samozřejmě úhel pohledu. Každý pěstitel má přece právo na svých 30 litrů etanolu ze svého ovoce. Nemyslím si, že by stáť požadoval po svých občanech, aby každý z důvodu legálního pálení měl vytvořenu jednu domácnost s jedním pěstitelem na jeden rodinný dům samostatně. Jen na okraj podotýkám, že jde o alkohol pro vlastní spotřebu a nesmí být dále prodáván. Tedy pokud pálíme v pěstitelských pálenicích (v souladu se zákonem), mělo by být vše v pořádku. A pokud by, čistě náhodou, někdo páčil nelegálně (což nepředpokládám), je v současné době výroba domácí pálenky pro vlastní potřebu brána jako přestupek podle § 30 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, za který hrozí pokuta do 3.000 Kč. A to dále nerozebírám situaci, kdy dochází ke krácení daně, tedy o případu, kdy dochází k prodeji takové pálenky. Takové jednání pak samozřejmě zůstává i nadále trestným činem!

A úplně na závěr: „**Tož na zdraví a pamatujeme, že jedna štamprla neuškodí a celý skleňák nevypiješ.**“ ☺ Přeji vám všem hezký letošní podzim a bohatou úrodu v sadech i ve vinicích.

*Zbyněk Hromek
zastupitel*

PŘEDSTAVUJEME SE

Ing. Jakub Buchta, DiS., člen rady a zastupitelstva obce

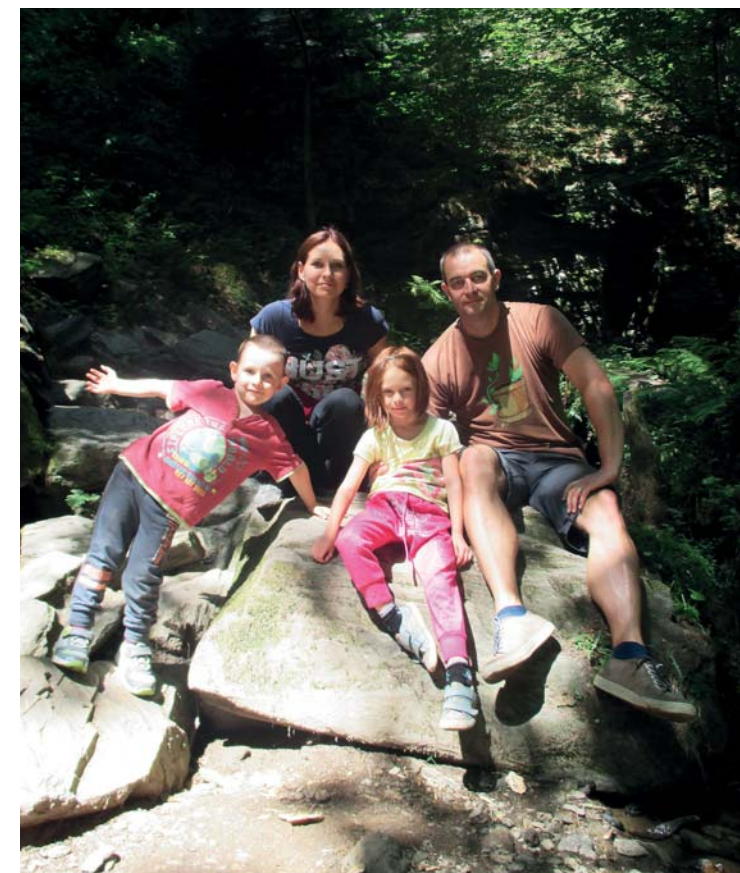
Vážení spoluobčané, dovoluji i mně, abych se vám v krátkosti představil.

V Lužicích žiji od roku 1985, kdy jsme se s rodiči přestěhovali z Hodonína na ulici Naftařů. Základní školu jsem vychodil, stejně jako mí bratři, v Hodoníně. Poté následovalo studium na střední průmyslové škole v Hodoníně v oboru geotechniky a životního prostředí. Následně jsem zde vystudoval i vyšší odbornou školu, a to v zaměření na vodní a odpadové hospodářství. Dále mé kroky vedly na Agronomickou fakultu Mendelovy univerzity v Brně, kde jsem vystudoval obor Biotechnologie a management odpadů a školu zakončil titulem inženýr.

Po studiu jsem nastoupil do firmy Milan Veselý v Břeclavi, která se zabývala projekční a inženýrskou činností ve výstavbě, zaměřenou převážně na obce našeho regionu, a dále na získávání dotačních prostředků pro tyto projekty. V roce 2015 se firma přetransformovala ve společnost Modrý Projekt s.r.o., v níž pracuji dodnes na pozici manažera dotací a technologa čistíren odpadních vod, které naše firma provozuje v okrese Břeclav.

V roce 2011 jsem se oženil a s manželkou Pavlínou vychovávám dceru Nelu a syna Tadeáše. Od roku 2013 bydlíme na ulici Dvorní, kde jsme koupili rodinný dům se zahradou.

Mezi mé záliby patří sport, jakožto bývalý brankář a kapitán Baníku Lužice preferuji zejména fotbal. Dále jsem aktivním členem Lužických mužáků a velkým podporovatelem folkloru. Další mojí oblíbenou činností je zahrádkaření,



Jakub Buchta s rodinou

při němž si odpočinu od každodenních povinností. Hraní deskových her, turistika a houbaření jsou další mé záliby vhodné k relaxaci.

V obecním zastupitelstvu působím od roku 2006, kdy mě oslovil bývalý starosta Ing. Jaroslav Kreml pro kandidaturu za Sdružení nezávislých kandidátů. V minulém volebním období jsem působil i jako člen rady obce.

V tomto volebním období budu prosazovat volební program Sdružení nezávislých kandidátů. Chci prosazovat a realizovat ekologické

projekty (zasakování dešťových vod, odpadové hospodářství, zateplení obecních budov, výsadba zeleně), ale i podporovat školství a rozvoj činnosti jednotlivých spolků. Chci, aby obec Lužice byla příjemným místem pro život nás všech.

*Jakub Buchta,
člen Rady obce Lužice*

My všichni školou povinni

STRÍPKY Z PRIMA ŠKOLY

- Celoročně probíhala soutěž jednotlivců o školní peníze, tzv. primy. Žáci během školního roku za umístění v soutěžích, reprezentaci školy a jiné aktivity získávali stříbrné a zlaté primy. Starosta obce pozval na výlet 30 žáků, kteří byli ve školním roce nejúspěšnější a neaktivnější. Společně navštívili hasičský sbor v Hodoníně, expozici Živá voda v Modré a vzdělávací program v Archeoskanzenu Modrá. Mezi nejúspěšnější a neaktivnější žáky v loňském školním roce patřili:

Julie Skočíková 8. tř., Silvie Bohunská 8. tř., Štěpán Mífek 3. tř., Zdeněk Mífek 5. tř., Jaroslav Černý 8. tř., Martin Maršálek 6. tř., Karolína Pecková 8. tř., Kristýna Kmentová 9. tř., Pavla Gožďálová 7. tř., Ema Průdková 3. tř., Matěj Turek 5. tř., Julie Pecková 8. tř., Zdeněk Chládek 9. tř., Jaroslav Káčerek 2. tř., Miroslav Maděra 5. tř., Karolína Maršálková 8. tř., Nikol Petrásková 8. tř., Nela Buchtová 1. tř., Alena Fukalíková 6. tř., Adriana Jelínková 8. tř., Kateřina Sobotková 8. tř., Jiří Boček 9. tř., Michal Urc 2. tř., Vanessa Verešová 4. tř., Matyáš Dubšík 5. tř., David Úlehla 5. tř., Nikola Hromková 2. tř., Maria Zakaria 2. tř., Vanessa Hajduchová 4. tř., Natálie Veselková 4. tř., Natálie Odvářková 5. tř., Filip Pochylý 5. tř., Jakub Dulovec 7. tř., Eva Gožďálová 7. tř., Markéta Salčáková 9. tř.

- V závěru školního roku jsme se rozloučili s 13 žáky deváté třídy a dva žáci z 5. tř. budou pokračovat ve studiu na gymnáziu.

- Do 1. ročníku jsme přijali 28 žáků, kteří jsou rozděleni do dvou tříd.

Počty žáků v jednotlivých třídách:

1. A tř. 14 žáků, 1. B tř. 14 žáků, 2. tř. 19 žáků, 3. tř. 15 žáků, 4. tř. 21 žáků, 5. tř. 16 žáků, 6. tř. 17 žáků, 7. tř. 18 žáků, 8. tř. 16 žáků, 9. tř. 16 žáků.

- Všem žákům a zaměstnancům školy přejeme pohodový a úspěšný školní rok 2019/2020.

Mgr. Jana Ličeníková



Poděkování

Od 1. 9. 2019 došlo ke změně na pozici vedoucí učitelky v MŠ. Rád bych poděkoval paní Ivě Rezkové za její práci v této náročné pozici v uplynulých letech a současně popřál nové vedoucí učitelce v MŠ Kateřině Knápkové hodně zdaru, sil a elánu v nové roli.

Mgr. Vít Hubačka
ředitel ZŠ a MŠ Lužice

ORGANIZACE ŠKOLNÍHO ROKU 2019/2020

Zahájení školního roku	2. 9. 2019	Velikonoční prázdniny	9. 4. 2020
Podzimní prázdniny	29. - 30. 10. 2019	Ukončení školního roku	26. 6. 2020
Vánoční prázdniny	23. 12. 2019 - 3. 1. 2020	Ředitelské volno	29. - 30. 6. 2020
Pololetní prázdniny	31. 1. 2020	Hlavní prázdniny	1. 7. - 31. 8. 2020
Jarní prázdniny	17. - 23. 2. 2020		

ZAMĚSTNANCI ŠKOLY VE ŠKOLNÍM ROCE 2019/2020

ředitel školy: Mgr. Vít Hubačka
zástupkyně ředitele: Mgr. Jana Ličeníková

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

výchovná poradkyně: Mgr. Marcela Komendová
školní metodik prevence: Mgr. Magdalena Modlová

třídní učitelé:

1. A tř. Mgr. Jaromíra Malá
1. B tř. Mgr. Monika Smolková
2. tř. Mgr. Danuše Vojtková
3. tř. Mgr. Zdeněk Vašek
4. tř. Mgr. Hana Vlasáková
5. tř. Mgr. Magdalena Modlová
6. tř. Mgr. Jaroslav Grossmann
7. tř. Mgr. Lenka Ryšánková
8. tř. Jitka Tvarogová
9. tř. Mgr. Marcela Komendová

učitel bez třídnictví: Mgr. Miroslav Hunča
asistentka pedagoga: Martina Hromková
školní asistentka: Zdeňka Bravencová

vedoucí školní družiny: Gabriela Podivínská
vychovatelka školní družiny: Zdeňka Bravencová
hospodářka: Radmila Churá
školník: Jaroslav Turek

uklízečky: Marcela Blažková
Marcela Pazderová
vedoucí školní jídelny: Soňa Zimková
kuchařky: Jana Ištvánková Nováková
Martina Bučková

MATEŘSKÁ ŠKOLA

vedoucí učitelka : Kateřina Knápková

I. třída, Berušky : Petra Březinová
Iva Rezková
Monika Koutná
II. třída, Včeličky : Bohumila Šišková
Pavla Ivičičová
Mgr. Petra Sedláková
III. třída, Motýlci : Kateřina Knápková
Bc. Monika Štylárková
Anna Horváthová

školnice : Iva Lorencová
uklízečky : Kamila Tihelková
Jarmila Balášová
vedoucí stravování : Dagmar Filipovičová
kuchařky: Ludmila Benešová
Kamila Tihelková
Dagmar Filipovičová

PRÁZDNINY UTEKLY JAKO VODA A VE ŠKOLCE UŽ SE ZASE ROZLÉHAJÍ DĚTSKÉ HLÁSKY

V letošním školním roce bylo přijato 24 dětí, které jsou rozmístěny do tří věkově smíšených tříd. Proč jsme se vrátili k věkově smíšeným třídám? Vše má své pro a proti, ale pravdou je, že věkově smíšené třídy jsou blíže rodinnému prostředí, mohou je navštěvovat sourozenci, adaptace nových dětí probíhá daleko lépe, protože nově přichozí děti následují ty, které již prostředí MŠ znají a orientují se v denních činnostech... Častá námitka rodičů bývá, že není čas na předškolní děti, a ony tak nemohou být dostatečně připraveny na vstup do ZŠ. Po našich zkušenostech mohu říct, že tomu tak není, a pokud si p. učitelky vše dobře zorganizují, mají dostatek prostoru i pro mladší i pro předškolní děti. Výhodou naopak je, že se mladší děti učí přirozeně od starších a starší rozvíjejí ohleduplnost a toleranci, což není v dnešní době vůbec zanedbatelné. Během pobytu v MŠ mají děti dostatek prostoru pro spontánní hry i pro řízené skupinové i individuální činnosti. Před zápisem do 1. tříd ZŠ budou mít předškolní děti možnost navštěvovat spolu s rodiči Předškoláček, kde se mohou ještě intenzivněji procvičovat v dovednostech spojených s nástupem do ZŠ. Proběhne také přednáška s tematikou školní zralosti.

Od září dochází v naší MŠ také k větším personálním změnám.

V 1. třídě Berušek bude s dětmi pracovat p. uč. Březinová spolu s nově přijatou p. uč. Koutnou (přijata po dobu zástupu za p. uč. Rezkovou), která zároveň povede folklorní kroužek dle zájmu rodičů.

Ve 2. třídě Včeliček bude pracovat p. ved. uč. K. Knápková s p. uč.

M. Štylárkovou, která povede dle zájmu kroužek angličtiny pro děti, na zkrácený úvazek bude v této třídě také p. uč. A. Horváthová.

Ve 3. třídě Motýlků se budou našim dětem věnovat p. uč. B. Šišková, p. uč. P. Sedláková a p. uč. P. Ivičičová, obě posledně jmenované na zkrácený úvazek.

Aby byl nástup nových dětí do MŠ co nejpříjemnější, budou mít rodiče dětí od 1 do 3 let možnost navštěvovat MŠ každou druhou středu od 16.00 do 17.30 h v adaptačním kroužku Broučci, kde se budou seznamovat pomocí her, písniček a pohádek s prostředím MŠ.

Všechny kroužky začínají od října, přesné časy naleznete na webových stránkách nebo na nástěnkách v MŠ.

Co nás čeká během září?

Dne 5. 9. proběhne jako každý rok rodičovská schůzka, tentokrát s ochutnávkou pomazánek, aby



Nová fasáda budovy MŠ

měli rodiče možnost ochutnat, jaké dobroty mají jejich děti na svačinku.

Koncem září ve spolupráci s rodiči vyzdobíme školní zahradu výrobky z dříví a uděláme si táborák, abychom se lépe poznali i s rodiči nově přichozících dětí.

Určitě nás navštíví i nějaké to divadélko a zpestří nám dopoledne. Ale hlavně se budeme seznamovat, poznávat nové prostředí, kamarády, hrát si a objevovat.

Všem p. učitelkám i p. provozním mockrát děkuji za přípravný týden, který je vždycky ve jménu velkého úklidu, umývání všech hraček, stěhování, vylepšování, třídění, zdobení, aby na děti čekaly 1. 9. krásné, čisté a vkusně vyzdobené třídy, hygienicky čistá kuchyň i všechny prostory MŠ.

Všem pracovníkům přeji hodně sil a elánu a dětem krásný a bezproblémový začátek v MŠ.

K. Knápková
vedoucí učitelka MŠ

Kultura

OHLÉDNUTÍ ZA LUŽICKÝMI HODY

Letošní hody a hodové veselí, nahlíženo takřkajíc zevnitř, z pozice toho, kdo se účastnil jejich příprav a zajištění, byly trochu jiné než v minulých letech. Jejich průběh ovlivnil nedělní pád části konstrukce pro zelené a následná pondělní demontáž zbytku konstrukce. Co k tomu říci:

1. Jaké byly příčiny pádu konstrukce, dnes již nezjistíme, byla to asi souhra více faktorů, přičemž mezi hlavní patří zřejmě špatné „zavětrování“ konstrukce a nárazy větru.

2. Zaplať Pán Bůh se v okamžiku pádu konstrukce pod ní nikdo nenacházel, a tak nedošlo k žádnému zranění či škodě na majetku.

3. Velice si cením okamžité reakce mnoha lidí, a to nejen z řad lužické chasy či mužáků, ale i těch, kteří s hody a jejich přípravou nemají nic společného, kteří i v době nedělního hodového oběda přišli okamžitě a bezprostředně pomoci a přiložit ruku k dílu. Velký dík! A stejné poděkování patří i mikulčické chase, která na základě prosby našich šohajů přijela ve velkém počtu ihned pomoci. Díky, Mikulčané!

Zkušenost letošního roku ukazuje jednoznačně, že stávající podoba konstrukce, jejího stavění a následné likvidace je překonána, v mnoha směrech nebezpečná a že je nutné, podobně jako v několika jiných obcích v okolí, přistoupit k řešení, jež bude splňovat elementární bezpečnostní kritéria a požadavky, bude jednodušší a méně náročné na samotnou stavbu atd. Řešení existují a pracuje se na nich. Věřím, že i celé zastupitelstvo, vědomo si letošních zkušeností, přistoupí k této záležitosti zodpovědně a zohlední uvedené skutečnosti při schvalování rozpočtu na rok 2020.

Samostatnou kapitolou pak je průběh hodů z hlediska samotné chasy. Vím, že chasa prochází



Předhodový večer

Foto: Petra Lorencová



Hody

Foto: Petra Lorencová

generační obměnou, není početná a má v souvislosti s hody a jejich přípravou dost práce. Dobrým nápadem (a vím, že jsou i názory opačné) se mi jeví obcházení dědiny již v sobotu před samotnými hody a pojetí této obchůzky jako zvaní na tři hodové dny. Na vše tak je více času, úterní dopoledne (dosavadní

doba, kdy chasa s muzikou obcházela dědinu) lze využít na přípravu úterního večera a hodového závěru. Z mého pohledu krok správným směrem.

Diskuse se vedou ohledně pojetí předhodového večera, ohledně podoby pondělního průvodu obcí a pojetí celého pondělního odpo-

dne a večera, ohledně přípravných prací k hodům, financí atd.

Doufejme, že diskuse přinesou konkrétní výstupy a pozitivní výsledky. Témat a otázek je mnoho, mnoho je i různých názorů, zároveň je třeba prostor pro projevení

tolerance, schopnost naslouchat, pomoci atd.

Z pozice obce mohu přislíbit maximální pomoc a zájem nejenom na zdárném průběhu hodových dnů, ale i na celkovém rozvoji folkloru, tradic a osobitosti, jež k našemu

regionu patří a činí ho výjimečným, zvláštěním a vnímaným jako pohostinný, zpěvný, veselý a přátelský.

Je jen na nás a mladé generaci, jestli takovým zůstane i nadále. Z Prahy, Brna ani Bruselu to za nás nevyřeší.

*Mgr. Tomáš Klásek
starosta*

JAKÉ BYLO LITERÁRNÍ AUTORSKÉ ČTENÍ 2019 NA STARÉM KVARTÝRU?

Už devátým rokem se pokoušíme v Lužicích prezentovat tvorbu soudobých psavců našeho regionu všem, kteří se alespoň trochu zajímají o literaturu. Z tohoto úhlu pohledu nebyl ani letošní konec srpna výjimkou. Co se týče dramaturgického záměru, snažili jsme se jako vždy o barvitost i o nevěšednost. Jak moc se podařilo zaujmout či potěšit obecenstvo, je už na posouzení samotných zúčastněných. Můj osobní pocit byl, že nuda to rozhodně nebyla.

Program byl letos tak trochu pomyslně rozdělen na dvě části, z nichž první reprezentovali místní bardy Josef Mikeš a Věra Kotásková. Z minulosti víme, že tato jména jsou sázkou na jistotu, takže nikoho nepřekvapí, že oba vyvolali zaslouženou vlnu potlesku. Převážně prozaické kusy si někteří budou dobře pamatovat až do jejich některého dalšího vystoupení.

Druhá půle by se dala nazvat ukázkou nové vlny nastupující generace. Eliška Cetkovská jako jediná četla letos čistě poezii, Prokop Prčík a Vraja san Miguel konceptuálně propojili svou tvorbu do nebývale originální a vygradované formy, na kterou málokdo jen tak zapomene.

Hudebně celý program podpořila kapela JE TU NĚKDO?, která hraje v lužicko-hodonínské formaci Michal a Prokop Olivovi, Daniela Andršová a Petr Vaculovič.

Pomocí soudobé moderní techniky byl k vidění a poslechu hudební videoklip Santiago od tvůrců Vraja san Miguel a Prokop Prčík.

Na konec bylo nachystáno pře-

kvapení v podobě animované pohádky, jejímiž autory jsou Daniela Andršová a Petr Vaculovič a která se jmenuje POHÁDKA POZPÁTKU.

Michal Oliva



Literární večer

Foto: Petra Lorencová

PEKÁČEK

Poslední prázdninový víkend se uskutečnila tradiční mužácká akce Prkačcup, jejíž součástí byla i soutěž Pekáček. Už i tato soutěž, kde se mezi sebou utkají doma pečené chleby, má svou tradici, protože se jedná o pátý ročník.

Letos se soutěže zúčastnilo 11 soutěžních chlebů s rozličnými názvy, např. dýňový, kovářský cibulák, kmínový, brusinkový, šmoula, chléb klasika, se sušenými rajčaty, domácí, bylinkový, kmínový žitný, a dokonce i bezlepkový. Každý chléb si našel své obdivovatele a věřte mi, že bylo úžasné a inspirativní poslouchat vášnivě diskuze nemalých skupin hodnotitelů.

Myslím, že můžu prozradit i některé příběhy chlebů, se kterými se mi samotné hospodyňky svěřovaly během soutěže. Jedna se trochu ostýchala věnovat svůj chléb do soutěže, že prý je její chleba lehce připečený. Zapomněla na soutěž, a protože se účastní každoročně, nechtěla zklamat. Tak ráno chleběk v rychlosti zadělala a pak na něj při odpoledním poobědovém odpočinku zapomněla a s hrůzou letěla do trouby zachraňovat bochník! Vsadím se, že to nikdo z vás nepoznal. Jiné hospodyňce zase přetekl chleba z pekární. Ale zjistil to jen ten, kdo chléb krájel. Na chuti to rozhodně poznat nebylo a o to přeci jde! Zakousnout se do s láskou pečeného chleba!

Všem upřímně děkuji za aktivní účast. Jsem ráda, že se přidávají nové hospodyňky a hospodáři, kteří obohacují naši soutěž svými bochníky, a dokonce vyhrávají! Také chci vyzvednout ty, kteří se pravidelně účastní této populární soutěže a vždy i přes horké počasí nezklamou a odhodlají se opět zamístit a zvýšit teplotu ve své domácnosti při pečení chleba. Vám všem patří můj velký dík a těším se na další ročník!

Jana Maršálková

Recept na cibulový chléb od Michala Hřebíčka, který zvítězil v loňském roce

550 ml podmáslí, 1,5 lžičky soli, 20 g másla, 1,5 lžičky cukru, 760 g polohrubé mouky, 2 lžice medvědího česneku nebo cibulky, popř. petrželky, 1 sušené droždí.

Suroviny vložit do pekární a zapnout program.



Pekáček

Foto: Petra Lorencová



Vítězové Pekáčku 2019

Foto: Petra Lorencová

LETEM LUŽICKÝM SVĚTEM

Na konci srpna a počátku září proběhlo v obci několik tradičních akcí.

V sobotu 31. srpna pořádali Lužičtí mužáci spolu s obcí Lužice již 10. ročník tradičních závodů traktorů, malotraktorů a různých pohyblivých strojů PRKAČCUP. Závodu se zúčastnilo celkem 15 strojů, jeho součástí byly různé dovednostní soutěže, např. hod vidlemi, hod gumákem či slalom. Součástí závodu byl již tradiční závod dětí na koloběžkách, odrážedlech, autíčkách nazvaný PRKÁČEK. Děti s nasazením a elánem zvládaly slalomovou trať, v cíli na ně čekala sladká odměna. A již také tradičně soutěžily naše hospodyně a pekařky ve výrobě domácího chleba. Celkem své výtvary předvedlo 11 pekařů a pekařek, návštěvníci s chutí ochutnávali a hodnotili a z jejich hodnocení pak vyšly vítězné chleby. Celé odpoledne proběhlo v příjemné atmosféře doplněné tradičním občerstvením, ukázkou hasičské techniky a různých zemědělských strojů, vše podpořeno slunečným počasím a sousedskou atmosférou.



Prkáček



Foto: Petra Lorencová

Od čtvrtka 5. září do úterý 10. září pobývala v naší obci skupina obyvatel z partnerské obce Isdes. Program, ubytování a další organizační záležitosti s tímto pobytem spojené řešil a zajišťoval Klub česko-francouzského partnerství.

Ani deštivé počasí nezměnilo naplánovaný program a všichni

hosté i domácí hostitelé se s touto nepřízní dokázali vyrovnat. V rámci pobytu jsme společně navštívili Brno a jeho podzemí, lužické a pálavské vinobraní v Mikulově, mikulčicko-kopčanský velkomoravský areál a Lázně Hodonín. Přátelskou delegaci tvořilo letos 9 hostů v čele s panem starostou a předsedou francouzsko-českého komitétu. Návštěva proběhla v důstojném a pohostinném rámci a takto byla i našimi hosty vnímána. Děk patří lužickému klubu a jeho vedení, ubytovatelům, kuchařkám a jejich pomocníkům i dalším, kteří přispěli ke zdárnému a úspěšnému zvládnutí celého pobytu. Příští rok nás čeká cesta do Francie, naše partnerství pokračuje. Při rozlučkovém večeru byl předán zástupcům obce Isdes symbolický šek v hodnotě 15.000 Kč jako dar obce Lužice na rekonstrukci a opravu pařížské katedrály Notre-Dame.



Prkačcup

Foto: Petra Lorencová

V sobotu 7. září se za nepříznivého, deštivého a studeného počasí konalo tradiční Lužické vinobraní. A právě z důvodu počasí se musel redukovat program, neuskutečnil se tradiční průvod od radnice ani požehnání hroznů panem farářem u kostela. Program se tedy redukoval na dění na „Lidřáku“. Celé odpoledne a večer provázela dechová hudba Lužičané, chasa měla připravený burčák, lužičtí vinaři víno, mužáci složili slib hotařů a zarazili horu, vydražil se hrozen, který připravili místní vinaři z řad lužických zahrádkářů. Škoda jen toho počasí.

Zde je potřeba poděkovat všem pořadatelům, že i přes nepříznivé podmínky vinobraní připravili, a především všem návštěvníkům, které ani deštivé počasí neodradilo. Věřím, že příští vinobraní bude slunečné a příjemně podzimní.

Počasí naopak přálo následujícímu víkend, kdy v Lužicích probíhala v areálu Lidřáku výstava králíků, holubů a drobného zvířectva a nedaleko U Vrchnice tradiční Den kopce. Obě akce se vzájemně doplňují a nejinak tomu bylo i letos. Místní organizace – Klub ČR-FR, Starý kvartýr, ZUŠ, MŠ, Junák, vodní skauti, včelaři, Spartan Race a Sokol v součinnosti s obcí a společností Lutes s. r. o. nabídly během sobotního odpoledne program pro malé i velké návštěvníky, během něhož si všichni mohli vyzkoušet své znalosti a dovednosti počínaje skládáním puzzle, rytmickým hraním na různé nástroje, dále chůzí po laně, skákání přes švihadlo, jízdu na koních, poznávání obilí až po pétanque a tenis či badminton. Pěkná příležitost pro setkání dětí a rodičů, popovídání si, sdělení prázdninových a dovolenkových dojmů atd. A příležitost byla využita.



Přátel z Isdesa

Foto: Klub ČR-FR



Vinobraní

Foto: Petra Lorencová



Den kopce

Foto: Petra Lorencová



Výstava králíků, drůbeže a holubů

Foto: Petra Lorencová

Cestou od kopce se většina návštěvníků zastavila v zahradě Lidového domu, kde místní chovatelé organizovali výstavu, jíž dominovali králíci a holubi, ke zhlédnutí však byla i drůbež, křepelky, kozy a ovce. A bylo se na co dívat. Po sobotním dopoledním hodnocení poroty mohl i laik srovnat ono hodnocení se skutečností a zkoumat popsané nedokonalosti či odchylky. Schválně: poznáte z názvů, o jaké zvíře se jedná? Belgický obr, francouzský beran, český albín, novozélandský červený, moravský pštros? Poslední je holub, ostatní jsou králíci. Také jsem to nevěděl, byl jsem při prohlídce výstavy poučen a dostalo se mi zajímavých informací od samotných chovatelů. Celá výstava byla dobře zorganizována a zajištěna a pro všechny pořadatele i vystavovatele bylo potěšující, že i dobře navštívena, a to i v neděli dopoledne.

Děkuji všem, kteří se na přípravě obou akcí podíleli, spokojenost návštěvníků byla tou nejlepší odměnou a byla zřejmá.

*Pěkné dny a dobrou mysl přeje
Mgr. Tomáš Klásek
starosta*

LUŽICKÝ ADVENT

- 23. 11. 2019 Vernisáž výstavy na Starém kvartýru
- 1. 12. 2019 Rozsvícení vánočního stromu
- 1. 12. 2019 Vánoční jarmark
- 8. 12. 2019 Zapálení svíčky na adventním věnci
- 15. 12. 2019 Zapálení svíčky na adventním věnci
- 20. 12. 2019 Vánoční koncert
- 22. 12. 2019 Zapálení svíčky na adventním věnci
- 31. 12. 2019 Silvestrovské plavání

Obec Lužice pořádá

POSEZENÍ S PÍSNIČKOU

Sobota
16. listopadu 2019
od 15 hodin
v Sokolovně v Lužicích

Spolky

BRONTOSAURÍ TÁBOR ULUM-LUMPUR

Je 29. června a my opět vyrážíme směr Horní Lhotice na námi i dětmi oblíbené místo - tábor ULUM-LUMPUR. Název je letos velmi tajemný, a tak nevíme, co nás čeká. Vyřídíme papíry, dáme rodičům pusu na rozloučenou a pak už to nabírá rychlý spád...

Již po několikáté jsme vyrazili na náš táborový plácek u Horní Lhotice blízko Náměstě nad Oslavou. Tento rok jsme se rozhodli zpracovat téma známého filmu z 90. let - Jumanji. Hned první večer se z lesa ozývaly podivné zvuky bubnů. Starší děti se vydaly prozkoumat, odkud se rozléhají. Našly tajemnou bednu, ve které byla pod zámekem ukryta desková hra. Hned když děti hru otevřely, vtáhla je do svého světa. Celou hrou děti provázela postava





LI-Wang, která zde žije již nějakou dobu. Na začátku se tvářila jako naše velká průvodkyně a pomocnice, ale nakonec se ukázalo, že nás jen využívá a chce vyhrát. Cílem celotáborové hry totiž bylo dohrát hru až do konce a vyhrát. Oddíl, který jako první zdolal všechny překážky, se mohl rozhodnout, jestli ze hry vyjde ven a zbytek tábora v ní nechá zemřít, nebo jestli počká na všechny děti a vedoucí. Naštěstí byly děti

chytré a počkaly na všechny, abychom ve hře nikoho nenechali.

Během celého tábora jsme ve hře potkávali různé postavy, vždy, když jsme dokončili level a porazili místního bosse, objevil se dým a brána, která nás pustila do dalšího kola. Ve hře na nás čekal Opičí král, Had, Baletka, Pirát a Sběratel.

Většinu času jsme trávili v blízkém lese nebo na louce, několikrát nás ale hry zavedly k místní pře-

hradě a na výlet jsme jeli až do Oslavan. Musím říct, že boj s hrou byl chvílemi opravdu náročný. Zamotali jsme se v lese, na příkaz Opičího krále jsme jedli celý den banány, několikrát jsme se namočili v potoce, v bahně... Děti byly moc šikovné a se všemi úkoly a hádankami si dokázaly poradit, a dokonce s úsměvem! Když jsme se poslední den dostali ze hry ven, zakopali jsme ji opět na stejné místo a nechali ji pro další hráče. Takže jestli někdy pojedete k Horní Lhotici, pozor na ni!

Musíme říct, že jsme toho za těch 15 dní prožili vážně hodně. Krásné slunečné dny, tropická horka, menší přeháňky, ale taky bouřky. 15 dní uteklo jako voda a my se těšíme zase za rok!

Na konec tohoto textu bychom chtěli poděkovat rodičům, že nám s důvěrou své děti na tábor posílají, a dětem, že s námi stále chtějí jezdit, protože bez nich bychom tábory neměli pro koho dělat.

*Martin Kadala
hlavní táborový vedoucí*



Foto: Pavel Marek

PRÁZDNINOVÉ PUTOVÁNÍ CIMBÁLKY

Nejhezčí čas letních měsíců jsme odstartovali předhodovým večerem v Lužicích, kde jsme si zahráli v novém obsazení a doprovodili mateřskou školku. Pak po občasných zkouškách jsme odcestovali k našim kamarádům na Slovensko do Kútů na dětské hodečky do příjemného prostředí a k milým lidem.

Oslovila nás i akční skupina Slováků z Hodonína a společně jsme se vydali do 90 kilometrů vzdálených Piešťan, kde jsme se našimi písničkami snažili potěšit lázeňské hosty na promenádě Harmonia v hodinovém programu.

Největší maraton nás čekal 24. 8., kdy jsme se vydali nejprve do Mikulčic na akci Otevřené sklepy a asi po 3 hodinách jsme odjeli do Hrušek na předhodový večer, kam nás pozvali místní mužáci. Krásná atmosféra, výborná zkušenost.

V sobotu jsme se vrátili z Valtic, kde jsme se zúčastnili akce Slavnosti jídla a pití ve vinařství Chateau. Čeká nás zájezd do Rumunska od 6. 9. do 9. 9., kde máme hrát na festivalu folklorních souborů.



Foto: Eva Výmolová

Nemohu říct, že bychom se nudili.

Přes velká vedra byli všichni báječní. Díky rodičům za ochotu, obětavost, dětem za jejich výkony i to prázdninové obětování a obci Lužice za podporu.

Přeji všem to správné vykročení do nového školního roku (pravou) a snad zase plno nových a nezapomenutelných zážitků. Budeme se těšit na setkání s vámi.

Chtěla bych touto cestou moc poděkovat odcházejícím hráčům cimbálky, jejich rodinám, protože společně pomohli podpořit folklor našeho regionu a každý z nich bude určitě i do budoucna přínosem v tomto oboru. Velké díky všem a přeji Vám jen to nejlepší v životě, bez Vás by to nemohlo pokračovat.

Ivana Šimčíková



VODNÍ SKAUTI JSOU IN - BÝT SKAUTEM JE PROSTĚ IN

Junák - český skaut je v současnosti v České republice největší organizací dětí a mladých lidí, jejich rodičů i všech ostatních, kteří se rozhodli hledat a nacházet smysl svého života nejen prostřednictvím her, zážitků či sportovních a uměleckých aktivit. Skauting je především hnutím, které klade důraz na zodpovědnost vůči sobě i okolí. Tvoří jej více než 64.000 členů. Je navíc součástí více než padesátimilionového celosvětového hnutí, které svými myšlenkami, příkladem i činy dalekosáhle ovlivnilo svět kolem sebe a stále je inspirací pro mnoho odvětví lidské činnosti.

VODNÍ SKAUTI V LÉTĚ ROZBZUČELI LUŽICE

Možná jste sami pravidelnými diváky televizní stanice Děčko České televize nebo tento program zapínáte jen kvůli svým dětem nebo vnoučatům. Nebylo možné si však nevšimnout, že i letos Děčko vyhlásilo letní soutěž „Rozbzuč Děčko“. Děti z celé České republiky se tak opět mohly zapojit do velkého dobrodružství při získávání tajných kódů a zpráv na nejrůznějších turistických místech – na pokladnách informačních center, zoologických zahrad, muzeí i galerií, hradů a zámků. Těch bylo na 155 a byly označeny jako červené stanoviště. Mnohem méně – 95 stanovišť - bylo takzvané zelených a byly ukryty v přírodě. K těm často již nevedly turistické ukazatele a bylo náročnější je najít.

Aby se děti mohly zúčastnit soutěže, musely navštívit minimálně dvě červené stanoviště a jedno zelené nebo naopak dvě zelené stanoviště a jedno červené. Nejčastěji právě zelené stanoviště

Život podle skautských principů a zákonů je krédem každého slušného člověka. Skauti vyznávají hodnoty, které jsou základem zdravé a vyspělé společnosti. Snaží se být nejen pravdomluvní, zdvořilí, hospodární, ale i společnosti a svým nejbližším prospěšní. K tomu všemu se hlásí i lužický oddíl vodních skautů. Je jedním z více než 160 oddílů vodních skautů, jedním z 2172 z celkového počtu všech skautských oddílů v celé České republice. Pro rodiče je často skautský oddíl možnost přivést své dítě do bezpečného kolektivu, party kamarádů, která

přijme každého s jeho přednostmi i nedostatky.

To vše však nejsou jen prázdná slova. Se skautskými skutky a činy se můžete setkávat dnes a denně, aniž byste to vůbec mohli poznat. Dospělí skauti jsou často zodpovědnými a hrdými občany České republiky, kterým není lhostejný ani osud přírody, ani společnost, ve které žijí. Bez skautů by nevznikaly projekty a projevy občanské hrdosti a slušnosti. Jen nemají potřebu to o sobě na každém rohu rozhlašovat. Skautskou stopu lze nalézt mimo jiné i v dramaturgii a autorských pořadech televize ČT Děčko.

založili a vzorně se o ně starali skautské oddíly. Jedno ze zelených stanovišť měli na starost i vodní skauti z Lužic a cesta k němu vedla dle následující legendy: „U vodní plochy Lužák v Lužicích je železniční podjezd, kde zaparkujte a dál se vydejte pěšky. Za železničním podjezdem se dejte vlevo po asfaltce a po 200 metrech uvidíte u říčky Kyjovky malý domek. U domku hledejte kámen se značkou papírové lodičky. Schránka je ukrytá pod ním.“

Během prázdnin toto místo navštívilo na 800 účastníků. Ale to je jen číslo počtu odeslaných nalezených hesel. K místu kešky často mířily celé rodiny i skupiny dětí s prarodiči. Kromě ziskaneho hesla „Samé otázky“ se mohly děti zapsat i do příloženého notýsku. Našli jsme jich celých pět zcela popsaných. O jeden notýsek jsme bohužel i se schránkou kvůli ne nechavcům a nepřejícím lidem přišli. Škoda, že neměli dost sluš-

nosti a museli schránku poškodit, než aby nechali děti soutěžit. To je bohužel úděl právě zelených stanovišť, která často lumpové a nezbedové ničí.

Nakonec ale naše keška byla přece jen velmi úspěšnou a cestu k ní našla ke své radosti spousta dětí z blízkého i širokého okolí. Některé děti se jen podepsaly, jiné namalovaly i obrázek a připsaly, odkud přijely. Díky tomu víme, že kromě dětí z Lužic, Hodonína, Mikulčic, Dolních Bojanovic nebo Moravské Nové Vsi si k naší kešce našly cestu i děti z Adamova, Berouna, Brna, Břeclavi, Bučovic, Dolních Dunajovic, Drslavic, Dubňan, Hlohovce, Kněžpole, Kobylí, Kostic, Krnova, Kyjí, Lednice, Luhačovic, Náchoda, Nymburka, Oklahomy (USA), Olomouce, Otrokovice, Pardubic, Prahy, Radějova, Sedlnic, Starého Poddvorova, Suché Lozi, Svatobořic, Šardic, Šenova, Uherského Hradiště, Újezdu u Brna, Vacenovic, Velké nad Veličkou, Veselí nad

Moravou, Vnorov, Zlína, Ždánic a dalších míst z celé naší České republiky, ale i ze Slovenska. Nás těšilo tyto děti i jejich rodiče

a prarodiče za Lužákem při hledání potkávat a o kešku se pravidelně starat i několikrát do týdne ji zkontrolovat, doplnit notýsek či tužku,

vložit do krabičky třeba malý poklad k radosti dalších dobrodruhů.

VODNÍ SKAUTI PODPORUJÍ LUŽICKÝ FOLKLOR

A co vodní skauti z Lužic dělali kromě starosti o kešku v červnu a červenci? Měli jsme několik krátkých pátečních tréninků na řece Moravě u naší skautské zahrady v Hodoníně. Ale především jsme se rozhodli podpořit folklor v Lužicích a začali společně (děti a rodiče) nacvičovat pásmo „Já mám koně!“ na předhodovou besedu, která se uskutečnila v rámci Cyrilských hodů v sobotu 6. července 2019.

Naše sobotní vystoupení jsme pak ještě umocnili vplutím malých pirátů na taneční plac v hodové úterý 9. července. S písní „Já mám kocábku náram, náram, náram“ naši piráti ve svém škuneru několikrát obkroužili máju, vyskákali z loďe neohroženě na pevninu a bujaře zatančili svůj pirátský tanec.

I takto je možné dětem vytvořit zážitky a vést je k zájmu o folklor a lidovou kulturu a ke vztahu k místu, odkud pocházíme a kde bydlíme. Kromě toho se účastníme i fašaňku nebo jsme si na konci dubna postavili naši skautskou májku a celý měsíc květen ji bedlivě strážili.

Po hodech jsme se už tradičně začali připravovat na naše velké vodácké putování. Tentokrát jsme se rozhodli vrátit po dvou letech na místo, kde vlastně náš oddíl vznikl – na znojenskou Dyji. Předpovědi počasí nebyly zrovna optimistické, ale odhodlání nakonec zvítězilo a my ve čtvrtek 11. července dorazili do Znojma.

K večerní procházce Znojmem nám počasí ještě přálo. Druhý den



Malí piráti na hodech

Foto: Lenka Havlíková

ale začalo již pršet, a tak jsme se na vodu dostali až po obědě. Doufali jsme, že vodácké tábořiště v Krhovicích pro nás bude jen zastávkou na našem říčním putování, ale po-

časí třetí den nám již zhatilo plány. Aby nám to nebylo líto, alespoň jsme navštívili krásný vodní mlýn ve Slupi. Důležité však je, že jsme tuto cestu absolvovali s našimi úpl-



Znojenská Dyje, účastníci výpravy

Foto: Radek Klvač

ně novými skautskými pramicemi a dalším vodáckým vybavením, které postupně náš oddíl získává.

Více než 100 let už má tradice českého skautingu. I nás těší se

k tomuto odkazu připojit a díky němu získávat nové přátele a kamarády na celý život, poznávat a vnímat přírodu všemi svými smysly, naučit se samostatnosti i práci v týmu, být zodpovědným za sebe

i druhé. Skauti vyznávají hodnoty, jako je pravdomluvnost, slušnost a respekt k ostatním, děti se učí postarat se o sebe v přírodě, osvojí si základy vaření či bezpečnosti při různých sportech a aktivitách, které jsou zároveň jedním velkým dobrodružstvím.

Tomu se učíme i my, nejen na oddílových schůzkách, každé úterý od 17:00 hod. na farním centru v Lužicích a alespoň jednou měsíčně máme větší akci nejen pro děti, ale i pro jejich rodiče.

Mira Havlík
Vodní skauti Lužice

kontakt: 775 662 298, miroslav.havlik@seznam.cz
fotogalerie oddílu: zonerama.com/SkautiLužice/
webové stránky oddílu: luzice.skauting.cz



Trénink vodních skautů z Lužic na Moravě

Foto: Miroslav Havlík

DOBŘÁ PŮDA

Vážení spoluobčané,

prázdninová přestávka je za námi a my věříme, že se opět těšíte na další inspirativní akce na Dobré půdě.

Snažíme se připravovat programy, které přináší cenné informace pro rozvoj vaší osobnosti, partnerského vztahu, pomáhají při výchově dětí, přinášejí růst v pracovní oblasti a také v rovině spirituální.



Program pro konec roku 2019:

Sobota 5. 10. 2019 v 17 hodin – ZOB Atmosféra

Téma: **PŘÍBĚH MÉ RODINY** aneb Jak nás ovlivňují naše vztahy...

Přednáší: **Mojmír Voráč** – trenér a kouč manažerů, vztahový poradce

Sobota 26. 10. 2019 v 17 hodin – Atmosféra - cestopis

Téma: **ETIOPIE**

Host: **Vítězslav Vurst** – cestovatel

Sobota 9. 11. 2019 v 17 hodin – ZOB Atmosféra

Téma: **POZITIVNÍ POVAHOVÉ PROFILY** – jedinečná typologie osobností, přednáška + praktický workshop

Přednáší: **Mojmír Voráč** – trenér a kouč manažerů, vztahový poradce

Sobota 23. 11. 2019 v 17 hodin – Atmosféra

Téma: **DIGITÁLNÍ DEMENCE JAKO SOUČASNÁ EPIDEMIIE**

Host: **PhDr. Ing. Tibor Máhrlik PhD., Dip.Th.**

Sobota 8. 12. 2019 v 17 hodin – Atmosféra

Téma: **VÁNOČNÍ KONCERT**

Host: **Petra a Martin Pollákoví**

Jelikož je na Dobré půdě omezená kapacita, je nezbytné, abyste si svou registraci zajistili místo na každou akci, které se chcete zúčastnit. Po



zaplnění kapacity už nebude možno se přihlásit a programu se zúčastnit. Registrovat se můžete na www.dobrapuda.cz v sekci Akce. Na těchto stránkách se můžete rovněž přihlásit k odběru novinek, a být tak informováni o každé z připravovaných akcí emailem.

Na našich webových stránkách najdete kromě aktuálních akcí také přehled o tom, co proběhlo, a to v archivu akcí, v galerii fotek a v člancích.

Těšíme se na setkávání s vámi.

Daniel a Dáša Doricovi



VČELAŘI



Na konci měsíce června jsme na Včelařském arboretu Kratiny provázeli žáky základních škol Lužice a Hodonín – Červené domky.

Ze školy Lužice přišly postupně děti od první až po šestou třídu.

Děti si prohlédly arboretum a dozvěděly se nejdříve něco o stromech, keřích a bylinách zde rostoucích. Pak jsme si určili vodní rostliny kolem rybníčku, podívali se na žáby a rybičky.

Pro ty menší tu byla připravena včelí hra. Na schovaných kouscích papíru, potažmo pylu, který děti sbíraly, byly otázky se včelařskou tematikou, na které pak odpovídaly.

Hledaly i poklad, který našly na základě nápověd z kvízu.

Ty starší si ověřily znalosti z botaniky a všichni se naučili něco o včeličkách, kterým my včelaři rozumíme nejvíc.

Děti prožily na arboretu pěkné chvíle a my včelaři doufáme, že se k nám podívají i příště.

Ing. Oldřich Ištváněk

Rozhovor S ŘEDITELEM ZŠ A MŠ LUŽICE

Už více než rok stojí ve vedení naší ZŠ a MŠ Jaroslava Dobrovolského nový ředitel Mgr. Vít Hubačka. Ačkoliv bydlí v Mikulčicích, spousta místních občanů jej jistě coby lužického rodáka a bývalého člena Rady obce Lužice velmi dobře zná. Přesto se redakční rada rozhodla, že by bylo jistě vhodné zeptat se jej po prvním roce ve funkci na jeho pocity z nové profese, ale také na jeho vize a plány s naší školou a školkou. Prakticky jednomyslně jsem byl vybrán pro položení otázek já, jsem přeci jeho bratr. Nutno ovšem přiznat, že ačkoliv jsem také učitel, o škole se příliš nebavíme. Spíše jen občas nějaké postřehy, dojmy a poznatky. Proto i pro mne byl tento rozhovor velkým přínosem, co se týká nových informací o lužickém školství a jeho směřování.

1. Jak hodnotíš ze své pozice ředitele uplynulý rok, první v nové funkci?

Z osobního hlediska to byl rok velmi náročný. Seznámit se s chodem školy, školky, družiny, dvou kuchyní, poznat zaměstnance, nastudovat spoustu předpisů apod. nebylo úplně jednoduché. K tomu absolvování studia pro ředitele škol, které vyžaduje zákon. Ale školní rok jako takový snad proběhl bez nějakých zásadních problémů či nedostatků.

2. Zkus nám popsat, co všechno vlastně obnáší práce ředitele základní a mateřské školy v Lužicích.

No, někdy mi to připadalo, že ředitel školy musí rozumět prakticky všemu – například teď přes letní prázdniny jsem řešil především rekonstrukce a stavební úpravy na budovách. K tomu při troše volného času postupně aktualizovat směrnice a předpisy – teď jsem na nový školní rok přichystal na základě svých zkušeností a právních předpisů změny ve školním řádu. Okolo právních předpisů se má práce ředitele vůbec točit hodně, takže spoustu času trávím u počítače těmito záležitostmi. K tomu samozřejmě spousta jednání s rodiči, zaměstnanci, zájemci o práci, zřizovatelem či představiteli různých



Vít Hubačka

Foto: Petra Lorencová

spolků a firem, takže z tohoto úhlu pohledu je důležité umět i komunikovat. Taktéž samozřejmě učím několik hodin dějepisu a občanské výchovy, což obnáší nutnost se na výuku připravit. Dále dohlížet i na pedagogickou činnost zaměstnanců, např. formou hospitací, řešit s nimi každodenní problémy, podílet se na přípravě některých akcí pro žáky a taktéž bych mohl pokračovat dál. A to není jenom základní škola, mám pod sebou i mateřskou školu s kuchyní, která je v jiné části obce, či

školní družinu s kuchyní a jídelnou, které jsou také mimo školní budovu, ani na ně nesmí ředitel zapomenout.

3. S odstupem jednoho roku a nově nabytými zkušenostmi – je ti bližší práce řadového učitele, nebo naopak práce ředitele?

To je opravdu těžká otázka a asi na ni zatím nedokážu odpovědět. Někdy mě svým způsobem baví řešit z pozice ředitele různé problémy a mám pak dobrý pocit, když se podaří vyřešit ke spokojenosti všech. Na druhou stranu, když jdu učit a mám z hodiny dobrý pocit a vím, že žáci si z ní něco odnesli, tak mě to vnitřně těší stejně. Někdy i říkám, že si jdu do běžné hodiny doslova odpočinout od starostí ředitele a na 45 minut přijdu na jiné myšlenky. Takže obojí má něco do sebe a obojí je mi blízké.

4. A s ohledem na tvé předchozí působení (Gymnázium J. G. Mendela v Brně) – jak moc se liší výuka na soukromém gymnáziu v Brně a na lokální základní škole na vesnici?

Docela dost. Na gymnáziu jsem učil převážně středoškoláky, skoro každý rok jsem měl i nějakou maturitní třídu, takže mi studenti už byli mnohdy věkově dospělí lidé. Ale na gymnáziu byl i nižší stupeň odpovídající druhému stupni zá-



kladní školy. Tady můžu mít docela srovnání. Přeci jenom soukromé gymnázium v Brně je z hlediska žáků výběrovější škola než základní škola v Lužicích. Ale jak jsem si ověřil tady v Lužicích, mnozí žáci by se z hlediska svých schopností a vědomostí v Brně určitě neztratili. A v samotné výuce pro mne rozdíl příliš není – základem je žáky zaujmout pro probírané téma a snažit se, aby si z vyučovacích hodin něco užitečného odnesli do života. O to se snažím s většími či menšími úspěchy v Brně i v Lužicích.

5. Má ředitel vůbec prázdniny, resp. odpočinul sis přes léto od školy?

Prakticky ne. Snad jen jeden týden na dovolené v zahraničí a kolem hodů, jinak jsem povětšinou na kratší či delší dobu jezdil do práce. Vzhledem k tomu, že probíhaly rekonstrukce ve školních areálech (dílny, šatny, výměna oken v ZŠ, rekonstrukce sociálek v MŠ apod.) a já jsem se účastnil každý týden kontrolních dnů, řešil problémy, které aktuálně na těchto stavbách vyvstaly z hlediska školy atd., tak to ani moc nešlo být mimo práci.

V tom je ta výhoda „řadových“ učitelů, kterou jsem zažíval v minulosti i já – po závěrečné poradě v červnu opustit školu a vrátit se do ní s čistou hlavou koncem srpna. To si ředitel takhle jednoduše dovolit nemůže. Ale nestěžuji si, práce ředitele mě baví.

6. Jaký je cíl na další školní rok, tedy na co nového se mohou těšit žáci školy a školky a na co spolupracovníci?

Děti ve školce se můžou těšit na krásně zrekonstruované sociální zařízení, na nové učitelky a na nějaké úpravy prostoru v jejich třídách, kdy by měly vzniknout různé tematické kouty inspirované programem Začít spolu. Některé jeho principy chceme ve školce využívat. Ve škole děti samozřejmě po prázdninách čekají nové šatny a dílny, v rámci kterých se bude nabízet třeba i vytváření robotických zařízení z nově nakoupených stavebnic. Těšit se mohou třeba i na novou učitelku anglického jazyka či učitele na prvním stupni. Cílem je ale hlavně ta pedagogická část – působit tak, aby žáci i spolupracovníci chodili do školy rádi, těšili se na hodiny, na společně strávený čas ve škole. Je to sice trochu idealismus, vím, ale proč se nesnažit k němu směřovat.

7. Počítám-li dobře, tvé funkční období by mělo trvat nejméně ještě pět let – jaké máš plány se školou a školkou do budoucna?

Ano, mělo by trvat, jen jestli mě to ředitelování dřív nesemele. Každopádně bych rád, aby zřizovatel, tedy Obec, vytvořil ve spolupráci s námi koncepci školních budov. To znamená vytvořit projekt, kde by byly shrnuty zásadní body, jak dále vylepšit po materiální stránce školu, školku a družinu spolu s dvěma kuchyněmi a jídelnou. Jen pár příkladů – např. ve všech budovách

v mnohých třídách bývá v horkých dnech nesnesitelné teplo, při kterém ani nejde moc učit. Takže se nabízí možnost venkovních žaluzií či rekerace. Máme v obci dvě kuchyně – je otázka, zda je sloučit do jedné a udělat někde jenom výdejnu, nebo zachovat stávající stav. Dále je tu otázka zateplení školy, taky bych byl rád, kdyby dostala nový „kabát“. Školní dvůr by si také zasloužil určité úpravy a lze třeba využít i půdu školy pro případné rozšíření. V budově školní jídelny a družiny už odchází kotel, který má nejlepší roky za sebou. Ve školce v jedné třídě chybí lehárna, tak se nabízí možnost využití vedlejších prostor. A tak bych mohl pokračovat dál. Co se týče třeba personální stránky, tak cílem je vybudovat kolektiv spolupracovníků, kteří potáhnou i přes občasné rozdílné názory za jeden provaz a budou hledat vždy to nejlepší řešení pro děti a žáky. Vždy je co zlepšovat.

8. Jaká je spolupráce se zřizovatelem školy, tedy s vedením naší obce? Má pochopení pro tvé plány a představy?

Spolupráce se zřizovatelem je velmi dobrá a snad je to tak vnímáno i z druhé strany. Na začátku svého ředitelování jsem ještě spolupracoval s předchozím vedením obce, s kterým jsme si vycházeli vstřícně, nejinak je tomu se současným vedením. Cítím, že vedení a celé zastupitelstvo má zájem dále rozvíjet školství v Lužicích. Víám o obcích, kde ta spolupráce moc nefunguje, proto jsem strašně rád, že tady to je naopak. Snad to tak bude i dál. Většinu plánů a představ spolu konzultujeme, takže obec ví o mých představách a já vím o jejich. A na většině z nich se shodneme.

Jiří Hubačka

Region Podluží



Obec Lužice je od počátku jeho vzniku členem svazku obcí Region Podluží. Starosta Ing. Jaroslav Kreml byl po určitou dobu předsedou tohoto svazku, tuto funkci momentálně vykonává starosta sousední obce Josef Vojtěch Pospíšil. Region, respektive jednotlivé obce, kterých je momentálně čtrnáct, spolupracují v mnoha oblastech, kde se jeví jejich vzájemná součinnost a kooperace jako výhodná a nezbytná. Jedná se o otázky cestovního ruchu, propagace, životního prostředí, dopravy, cyklostezek, rozvoje a udržování tradic a folkloru apod. Zároveň tato platforma umožňuje výměnu vzájemných zkušeností, poznatků, informací.

Členské schůze svazku, kterých se účastní starosta každé obce či jím pověřený člen zastupitelstva (většinou místostarosta), se konají vždy první úterý v měsíci a postupně se v jejich přípravě střídají všechny obce. Je to praxe již prověřená a všem vyhovující. Poslední jednání proběhlo u nás v restauraci U Konečků a zúčastnilo se jej jedenáct starostů a dalších personálních zaměstnanců regionu. Lužické jednání mimo jiné odsouhlasilo Plán činnosti svazku na rok 2020.

Z tohoto plánu vybírám následující akce:

1. Ples Regionu Podluží – 31. 1. 2020, Dolní Bojanovice
2. Přehlídka dětských folklorních souborů – 4. 4. 2020, Tvrdonice
3. Přehlídka Zpěváčci Podluží – 22. 3. 2020, Starý Poddvorov
4. Cyklovýlet Otvírání jara na Podluží – 24. 4. 2020
5. Soutěžní přehlídka dětských verbířů Podluží – 17. 5. 2020, Hrušky

Toto jsou aktivity, které region přímo organizuje a zajišťuje.

Dále existuje a probíhá celá řada akcí pod záštitou regionu či s jeho spolupořadatelstvím.

Namátkou uvádím:

- atletická soutěž žáků ZŠ z regionu v Lanžhotě
- turnaj obcí v kuželkách v Lanžhotě
- Lužická laťka v lužické sportovní hale
- Setkání mužských sborů na Podluží
- Štafetový běh Boba Zháňala v Hruškách
- Pochod slováckými vinohrady v kooperaci s Klubem českých turistů

Myslím, že i z tohoto stručného přehledu je zřejmý přínos činnosti regionu i toho, že uvedené aktivity přesahují rámec jednotlivých obcí. Je tedy nezbytné spojit síly a organizovat je ve větším celku, který se dokáže shodnout na základních potřebách a prioritách. Dobrovolně, bez nátlaku a diktátu, z vnitřního přesvědčení a pro smysluplnou aktivitu. Region Podluží svou činností dokazuje, že to jde, že to má smysl a že lze základní rámec činnosti udržovat a rozvíjet. Jen tak dále!

Mgr. Tomáš Klásek
starosta

Historie

VOLNÁ MYŠLENKA V LUŽICÍCH



Volná myšlenka je mezinárodní ateistická organizace, založená v roce 1880 v Bruselu. Jejím programem byla odluka státu od církve. Nejznámějším

volnomyšlenkářem byl anarchista Francisco Ferrer Guardia.

Česká sekce Volné myšlenky byla založena v roce 1904. Od roku 1909 byl jejím předsedou básník Josef Svatopluk Machar. V roce 1915 byla rozpuštěna, činnost byla obnovena po vzniku Československa. V jejich řadách působili Edvard Beneš, československý prezident v letech 1935-1938 a 1945-1948, spisovatel Jan Herben, spisovatel a novinář Karel Pelant, malíř František Kupka.

V roce 1924 od Volné myšlenky odpadlo komunistické křídlo, které se nadále označovalo Svaz proletářských bezvěrců. Za okupace byla Volná myšlenka rozpuštěna podruhé. V roce 1945 byla obnovena jako Svaz občanů bez vyznání. Ten byl rozpuštěn v roce 1952 pod záminkou, že „jítí city nábožensky založených spoluobčanů“.

Volná myšlenka byla obnovena v České republice v lednu roku 1990, má sídlo v Praze. Její současný název je Volná myšlenka České republiky, humanistické a etické sdružení občanů bez vyznání.

Tato organizace působila také v Lužicích, první zmínka o ní pochází z roku 1929. V 50. letech minulého století byl jejím předsedou Josef Liščák, působili v ní například manželé Matouš a Julie Benešovi, Cabalovi, Ličeníkovi a další lužičtí občané. Známy byl jejich pěvecký sbor, který vystupoval při občanských pohřbech.

Členové Volné myšlenky měli ve znaku macešku, proto se jim někdy říkalo „maceškáři“.

Věra Kotásková



Autorem ilustrace byl František Kupka



Volná myšlenka

Foto: Archiv OÚ Lužice



Pěvecký sbor Volná myšlenka v roce 1969, Foto: Archiv OÚ Lužice

CO NOVÉHO V MUZEJNÍCH SBÍRKÁCH

V minulém měsíci jsme dostali do muzejních sbírek staré trhové váhy. Věnovala nám je naše lékárnice paní Pharm. Dr. Jana Kummerová.

Dostala je od své maminky, která si pamatuje, že tyto váhy běžně používala v domácnosti její matka, tj. babička neboli stará mama paní Kummerové z Brezovských Kopic. Váhy se využívaly např. na vážení mouky při pečení chleba a buchet, vážení stloukaného másla apod.

Tyto váhy pocházely většinou z 19. století, v domácnosti předků paní Kummerové se používaly v první polovině 20. století, zřejmě hned po roce 1900.

Alena Hájková



Trhové váhy

Foto: Petra Lorencová

Příroda – Ekologie

NOVINKY Z OBLASTI ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V NAŠÍ OBCI

Všichni jsme v poslední době masírováni především sdělovacími prostředky zprávami o různých nařízeních, pokynech, požadavcích a jiných věcech okolního světa v oblasti životního prostředí. Osobně si myslím, že většina z nás se v tom pomaloučku začíná ztrácet, ani já nejsem v určitých oblastech výjimka.

I přesto mi ale dovoluji, abych i já alespoň částečně seznamoval naše obyvatele s problematikou a různými informacemi z oblasti životního prostředí v naší obci.

Začnu tematikou hojně diskutovanou, což je sečení trávy v obci. Jak jistě víte, je to jedna ze služeb, kterou pro obec zajišťuje firma LUTES. Aniž bych chtěl kohokoliv omlouvat, je to práce nekonečná. V letošním roce navíc nastalo několik okamžiků, které nám v práci také moc nepomohly. Tím nejzásadnějším asi bylo zrušení uchazečů v VPP z pracovního úřadu. Stát bohužel nastavil podmínky tak, že oproti loňským 6 lidem se letos nedostavil ani jeden. Zůstalo tedy pouze 6 kmenových zaměstnanců a to je citelný zásah. Druhou komplikací bylo relativně hodně dešťových srážek. Vodu potřebujeme jako sůl. Na růst trávy má

ale závažný vliv, prakticky vám roste před očima. Než dosečete nalevo, můžete jít opět zprava. Jakmile jsme ale zaměstnance poslali i na jinou práci (hody, ZŠ, ořezy stromů apod.), tráva nám přerůstala a vznikal problém. Nestíhalo se a už se volalo na obec, že není posečeno. I když se to nezdá, chlapi dělají, co mohou. Obecních ploch je hodně, lidí všeobecně málo. Po konzultaci jsme v některých lokalitách přistoupili na tzv. vyšší sečení, opět se ale ozývaly telefony s upozorněním na vysokou trávu. Anglický trávníček je sice hezký, ale na údržbu velmi náročný. Mějme tedy, prosím, všichni pochopení a trpělivost. Současně bych chtěl tímto apelovat na majitele rodinných domků, aby nám s travou pomohli. Až na několik výjimek je v silách nás všech posekat si ten kousek před svým RD. Většinou jde sice o pozemky obecní, nám by to ale velmi pomohlo a udrželi bychom si obec v krásném stavu.

Dalším tématem, o kterém neustále slyšíme, je udržitelost vody v krajině. O co jde? Zjednodušeně řečeno - snažme se vodu udržet doma a neodvádějíme si ji pryč. Existují různé dotační programy, pokyny a doporučení.



Foto: Petr Slatinský

Ne vždy je to ale tak jednoduché, jak se může zdát. Pro domácí použití můžeme využít různá zahradní jezírka, sudy, nádrže či díky dotačnímu titulu „Děšťovka“ různé retenční nádrže. Jiné je to ale z pohledu Obce. Pro nás to znamená povolení, testy, sondy. Navíc jsou ulice vyspádovány jinak, než bychom potřebovali k umístění nádrží, mokřadů. Byly vytvořeny nádrže na ulici Březová, přemýšlíme o retenční nádrži u sokolovny, snažíme se s odborníky najít způsob zásobování Lužáku. Vše je ale běh na dlouhou trať, někdy s nejasným výsledkem. Abychom částečně odlehčili četnosti zalévání a také udrželi a ušetřili vodu v obci, přistoupili jsme k doplnění dřevní štěpky do některých záhonků, půlkruháčků a ke stromům. Od mých bývalých kolegů zabývajících se dřevem se nám podařilo získat jako sponzorský dar 10 m³ čerstvé dřevní štěpky. Za to jim velký dík. Po vyčištění záhonků pracovníky LUTESu jste mohli vidět v obci místostarostu s brigádníci, jak dosypávají tuto štěpku do záhonů. Určitě to neberte tak, že by na OÚ bylo málo práce. Místostarosta to musel dohnat o víkendech. Šlo ale o dobu, kdy docházelo k nejčastějšímu sečení trávy a nám bylo líto, že by se darovaná štěpka

ve skladu zničila, protože by se nestihla rozvézt. Oproti loňsku, kdy se zalévalo i 3x týdně, jsme letos zalévali pouze 2x za léto. A po kontrole vlhkosti zeminy to stálo. V tomto trendu bychom chtěli pokračovat i nadále a plochy se štěpkou rozšiřovat a doplňovat.

A na závěr něco málo ke stromům. Od našeho nástupu na OÚ jsme se nemalý čas zabývali i problémem a stavem stromů v katastru obce. Jak vidíte sami, některé jsou v lepší kondici, některé v horší. Ty, které loni ještě krásně rostly a zelenaly se, jsou letos hnědé a suché. A do toho kůrovcová kalamita, která nás také zasáhla. Můžu vám zde veřejně odpřísáhnout, že nebudeme ořezávat či kácet nic jen z toho důvodu, že se nám to esteticky nelíbí. Před každým kácením si voláme odborníky, aby nám potvrdili nebo vyvrátili naše pocity, domněnky. Někdy se totiž navenek strom zdá zdravý, po sondách ale zjistíme, že jeho kmen je v podstatě jen kůra a uvnitř nic. Bylo osloveno i několik majitelů okolních lesů, aby i oni si prošli a zrevitalizovali své lesy. Mít les není totiž jen potěšení z úspory na topení dřevem, ale jsou to i povinnosti. V současné době v této oblasti připravujeme kompletní revizi parku na ulici Velkomoravská. Máme tam několik suchých a někdy nebezpečných větví a stromů, které je potřeba ořezat. Při této příležitosti jsme oslovili Agenturu pro ochranu přírody a krajiny v Brně spolu s CHKO Pálava a odborníky na dendrologii, kteří nám připravují kompletní revizi stromů s připomínkami a případnými návrhy úprav. Dále bychom chtěli v rámci obce dosadit některé stromy či keře. Uvažujeme o rozšíření lesů za FVE, probíhají zjišťovací jednání s odborníky na životní prostředí a lesy, co vše je nutné k tomuto kroku. A že to nebude nic jednoduchého, vám asi nemusím psát.

Jak je vidět, stále se něco děje. Měli bychom ten náš kousek země nechat pro naše následovníky alespoň o trochu lepší a hezčí, než ho máme my. K tomu ale bude zapotřebí pomoc nás všech. Jde totiž o společnou věc a ne jenom snahu radnice.

Petr Slatinský

UMÍSTĚNÍ NOVÝCH KONTEJNERŮ

Oznamujeme občanům, že v průběhu podzimu by měly být v obci umístěny 2 ks červených kontejnerů na ukládání drobného elektrozařízení a baterií. Do kontejnerů bude možno umístit např. rádia, magnetofony, fény, kulmy, varné konvice, ruční vysavače apod., a to do velikosti vhozového otvoru. Kontejner nebude určen pro monitory PC, televize, žárovky, zářivky, velkou bílou techniku apod. Pro tato zařízení bude i nadále sloužit sběrný dvůr. Nové kontejnery budou umístěny u stávajících kontejnerových stání na ulici Vinohrádky a na ulici U Staré šachty (vedle prodejny potravin).



Sport PANÍ MARIE ČERNÁ

Vzácného jubilea devadesát let se v září 2019 dožila zasloužilá členka Tělocvičné jednoty Sokol Lužice - sestra Marie Černá.

Potkat ji můžete nejen s taškou na kolečkách, jak kráčí na poštu, do lékárny nebo po nákupu, ale také v lužické knihovně, kterou pravidelně navštěvuje, protože je vášnivou čtenářkou. V produktivním věku pracovala na velvyslanectví v Rumunsku, Švýcarsku, v Paříži. Zná několik jazyků. Jedním z nich je také francouzština, takže se před deseti lety stala členkou Klubu česko-francouzského partnerství v Lužicích, kde pomáhala dlouhou dobu s překlady. V roce 2008 byla při příležitosti 100. výročí T. J. Sokol Lužice za práci v této organizaci oceněna čestným uznáním. Paní Marie Černá je pamětnicí mnoha historických událostí 20. století, o kterých dokáže velmi zajímavě vyprávět. Souhlasila s tím, že se o některé své vzpomínky a životní osudy podělí se čtenáři Lužického zpravodaje.

PANÍ ČERNÁ SE NARODILA V LUŽICÍCH V ROCE 1929 A ŘÍKÁ O SOBĚ:

„Jsem nejen rodačka z Lužic, ale také jejich velká ctitelka. Moje matka (nar. 1903) se jmenovala Tomanová a chodila do knihovny, hodně četla, učila nás láske k literatuře, za to, co je ve mně dobrého, vděčím jí. Můj otec Augustín Koneček pracoval v naftě. Moje stařenka (nar. 1885) měla na tu dobu velmi moderní jméno Eva. Byla moc fajn. Vzpomínám, jak chodila ve 4 hodiny ráno do Hodonína pracovat do tabákové továrny. Dožila se 86 let. Nastydla, když jsme se schovávali ve sklepě u hřbitova při přechodu fronty a zemřela 9. května 1945. Celá obec tenkrát oslavovala konec války. Tančilo se a zpívalo na sokolském hřišti. Když jsme přišli domů, stařenka už nežila... Měla jsem také o dva roky mladší sestru Aničku.



Ta v roce 1969 emigrovala s manželem a třemi dětmi přes Německo do Kanady. V nepřítomnosti byli odsouzeni na jeden rok vězení. Do Československa se nesměli vrátit. Když se chtěli vidět s rodinou, bylo to ve Vídni, pokud dostala rodina výjezdní doložku.“

ŠKOLNÍ LÉTA

„Do obecné školy jsem začala chodit v Lužicích. Učitelé nás vedli k velkému vlastenectví. Když zemřel tatíček Masaryk, každý žák měl na lavici kytičku s černou stužkou. Cvičila jsem v lužickém Sokole. Tehdy nás začky cvičila Věra Radová, která pak zemřela v koncentračním táboře v Jugoslávii. Měšťanku jsem navštěvovala v Hodoníně. Když 15. března 1939 obsadili Němci Hodonín, poslali nás ze školy domů. Během německé okupace jsme se neučili dějepisu, literaturu, zeměpis. Mapu Evropy jsme měli přelepenou pa-

pírem, aby nebyly vidět jednotlivé hranice států. Vyznačovala se na něm jen města Německé říše a dobytých míst. Starší ročníky byly totálně nasazeny na práci do říše. Bylo to kvůli bombardování velmi nebezpečné. My mladší jsme šli na práci tady. Já jsem měla jít pracovat do hodonínské cihelny. Bývala jsem velmi slabá na plíce, a několik příbuzných tenkrát dokonce zemřelo na tuberkulózu. Maminka měla o mne velký strach a uprosila doktora, aby mi tuto práci zakázal ze zdravotních důvodů. Pracovala jsem pak v Hodoníně u příbuzných v prodejně barvy, laky. Byla jsem tam velice šťastná. Bavilo mne prodávat babkám různé věci, vyrábět čistidlo na boty apod. Můj švagr Tousek měl obchodního ducha. Nakupoval zboží na Slovensku a obchodoval se v té době dařilo. Rodina Tousekova měla také malířství - natěračství a benzinku.“

PO VÁLCE

„Když skončila válka, dostudovala jsem obchodní školu a tatínek mi sehnal místo v naftě. Moc se mi tam líbilo. Jezdila jsem s geology po sondách v americkém džípu, který zde byl od války, a pomáhala popisovat horniny. Nadšení z osvobození bylo veliké. Ve volbách v roce 1946 vyhrála KSČ. Všichni jsme ji volili. Já jsem šla k volbám poprvé a můj tatínek mi to dal příkazem. Začali jsme budovat republiku, pracovat ve Svazu mládeže. S Waltrem Komárkem jsme spolupracovali na akci Mládež vede Hodonín a cvičili v obnoveném Sokole. S Alenkou Kuběnovou (později provdanou Ištvánkovou) jsme absolvovaly kurz cvičitelek Sokola v Tyršově domě v Praze. Bylo to poprvé, co jsem navštívila Prahu, a byla jsem nadšená.“

V roce 1948 jsme se s lužickým Sokolem zúčastnili XI. všesokolského sletu. Cvičily zde lužické začky, ty jsme s Alenkou vezly na slet. Cvičily tam také lužické dorostenky a ženy. Během průvodů dorostu i členstva došlo k demonstracím proti režimu a prezidentu Gottwaldovi. Po sletu bylo komunistickými akčními výbory vyšetřováno mnoho členů a Sokol byl nakonec zrušen. A rodina Tousekova? Přišla o obchod, o benzinku i malířství. Vše jim bylo zabaveno a znárodněno. Ze státních úřadů muselo odejít velmi mnoho úředníků a jejich místa bylo potřeba obsadit dělnickými kádry. Z Prahy přijeli do Hodonína emisáři dělat nábor pro ministerstvo zahraničí a hledali mladé lidi dělnického původu.“

DO SVĚTA

„Nevím, kde jsem vzala tenkrát tu odvahu podat si přihlášku. Když mi z ministerstva napsali, že jsem přijata, maminka mi nechala ušít u paní švadleny šaty a já jsem už za týden



Foto: Martina Hromková

odjížděla s kufrem do Prahy. Rodiče mi dali na cestu vkladní knížku se dvěma sty korun. Moji přátelé svazáci mě vyprovodili k nočnímu rychlíku až na nádraží a dali mi velkou kytici, abych ji v Praze položila u památníku neznámého vojína. Pěšky s kufrem a kyticí jsem šla ranní Prahou a hledala památník a ministerstvo. Zacvičovali jsme se velmi rychle, protože nás potřebovali rychle rozdělit na různá místa. Moje první pracovní místo bylo na československém velvyslanectví v Rumunsku, kde jsem se začala učit francouzsky. Později mne

pracovní povinnosti zavedly do Švýcarska a Francie. Ovládala jsem těsnopis, což bylo důležité pro psaní zápisů. V roce 1968 jsem pracovala na velvyslanectví v Paříži. Mým nadřízeným byl otec disidenta Petra Pitharta, který si mne vyžádal, když byl vyslán jako velvyslanec do Paříže. Pak přišel rok 1968. Koncem srpna jsme se s mým nastávajícím manželem vypravili na dovolenou na Korsiku. Hned druhý den po příjezdu jsme uviděli v televizi Brno a v něm ruské tanky. Okamžitě jsme se vrátili do Paříže a odtud pak do Prahy. Když začaly v roce 1970 pro-

věrky, k prověřkové komisi jsem nešla, členskou legitimaci KSČ jsem jí doporučeně vrátila.“

NÁVRAT

„Musela jsem z velvyslanectví odejít. Našla jsem si místo v Inchebě, oddělení výstav. Připravovali jsme výstavy stanů a turistických předmětů. Když ředitel Incheby dostal příkaz nás neprověřené propustit, nějakou dobu jsem pracovala u železničních staveb Českých drah. Můj manžel, JUDr. Václav Černý, který předtím pracoval také na ministerstvu zahraničí, dostal nejdříve domácí vězení a později zákaz pracovat v Praze. V roce 1974 jsme se vrátili do mých rodných Lužic a s velkou chutí si opravili domek po rodičích. Já jsem si našla místo u dálnopisu na břeclavském nádraží. Manžel si udělal koncipientské zkoušky a pracoval jako koncipient v advokátní poradně v Kyjově, Hodoníně a hlavně v Břeclavě. Byl výborným právníkem a vyhledávaným advokátem. V 90. letech pomáhal po právní stránce při osamostatnění Lužic od Hodonína. Zemřel v roce 2008 ve věku 85 let.“

SOUČASNOST

„Jsem ráda na světě. Jsem ráda, že vidím, že se umím vrátit domů. V životě jsem měla štěstí...“

Mgr. Jana Ambrožová



Členové Tělocvičné jednoty Sokol Lužice
a Klubu česko-francouzského partnerství přejí
sestře Marii Černé

hodně zdraví, spokojenosti a elánu.

Ať je stále tak optimistická a dlouhá léta se raduje ze života.



SOKOLÍČCI

V loňském roce se nám podařilo otevřít nový sportovní kroužek pro děti, který máme pravidelně každou středu v zimní sezoně v Sokolovně a přes jarní a podzimní sezonu venku na hřišti a workoutu. Díky členství v T. J. Sokol jsme podporováni a všem našim 23 svěřencům se snažíme zajistit co nejvíce sportovních pomůcek a co nejlepší zázemí pro cvičení.

Cvičení je zaměřeno spíše na všestrannost a sportovní hry. Nejvíce děti baví překážkové dráhy, hry na



Závody ve skákání přes švihadlo



Naše medailistky



Trénink na workoutu



Trénink v Sokolovně

hřišti a naše nejoblíbenější ocásky /honěná v naší úpravě/. Starší děti už zvládají silové cvičení a kruhové tréninky. V rámci různých sokolských závodů, které se konají v průběhu celého roku, jsme zatím zvládli jen závody v přeskočení přes švihadlo, kde nás reprezentovalo 6 dívek. Přivezli jsme dvě medaile v nejstarší kategorii, a to 2. a 3. místo. V běhu Velkými Bílovicemi

j jsme měli jen jednoho borce, ten ale vyběhl 3. místo. V červnu nás čekal ještě Olympijský běh 2019 ve Velkých Bílovicích, pak prázdniny a odpočinek.

Od září se budeme na všechny těšit a rádi přivítáme i nové tváře, které budou chtít využít svůj volný čas sportem.

*Za Sokol a SRTG Podluží
Blanka Lukovská*

TURNAJ VETERÁNŮ V TENISE

Vážení spoluobčané, sportovci a milí čtenáři,

v pátek 5. července 2019 proběhl na tenisových kurtech v Lužicích tradiční tenisový turnaj Veteránů cup 2019. Jednalo se již o jedenáctý ročník. Tento turnaj a jeho organizace jsou také úzce spojovány s naším dobrým kamarádem a bývalým členem Jaroslavem Novákem, který již bohužel není mezi námi. Turnaj bývá zahajován tichou vzpomínkou na tohoto velkého a všestranného sportovce.

Letos bylo přihlášeno celkem 16 účastníků (tenistů), a mohlo být tedy vytvořeno osm kvalitních a soutěživých dvojic, které se následně rozdělily na dvě samostatné skupiny po čtyřech dvojicích. V každé skupině se utkaly všechny dvojice navzájem.

Po lýtých bojích i za přispění sportovní štěstěny a herního umu se vítězem letošního ročníku stala dvojice Ivan Maděrič a Svatoslav Mikuš, druhé místo získali Ing. Jiří Čechovský s Josefem Peřinou a konečně třetí místo obsadili Antonín Šimík a Emil Fukalík. Vítězům ze srdce blahopřeji a těm, kteří letos nedosáhli na medaili, přeji mnoho úspěchů v příštím ročníku tohoto oblíbeného turnaje. Taktéž děkuji všem sportovcům za účast, divákům a sponzorům za podporu a těším se v brzké době na letošním „burčákovém“ turnaji.

„Být poražený je často jen dočasný stav. Trvalé to je, až když se vzdáte.“

George Elliot

Zbyněk Hromek

SOUSTŘEDĚNÍ BOJKOVICE 2019

Dne 10. - 17. 8. 2019 se konalo fitness soustředění v Bojkovicích. Jakožto vedoucí jsme obě na ubytovnu přijely dřív, abychom připravily pokoje pro děti. Po ubytování se děti rozdělily do tří týmů, které proti sobě celý týden soutěžily. Poté jsme se vrhli na první převážně seznamovací hry, jelikož celoroční tréninky mají děti rozdělené do dvou skupin podle výkonnosti, a proto se některé vůbec neznají. Večer jsme se všichni sešli na večeři, kterou nám každý den společně se snídaněmi a svačinami připravoval po čas celého pobytu p. Miroslav Domanský. Každý den jsme zakončili večerními hrami v klubovně.

Den nám začínal ranní rozvíčkou, navazovala snídaně, po kte-

ré jsme se přesunuli do haly na dvouhodinový trénink. Na obědy jsme chodili do místní restaurace Hvězda. Po odpoledním klidu byl program každý den jiný. Jednou jsme jeli na místní koupaliště, jindy jsme šli soutěžit do lesa nebo na cestu za pokladem... V úterý děti překvapila nečekaná stezka odvahy a následující den táborák. Poslední večer proběhlo vyhlášení celotýdenní soutěže tří skupin, kde děti dostaly odměny a medaile.

Podle nás se soustředění vyvedlo, nikdo neutrpěl žádný úraz, děti byly spokojené a těšíme se na příští rok.

*Kateřina Knápková ml.
Lucie Vagundová*





Foto: Lucie Vagundová

SPARTANSKÁ ODYSEA

O prázdninách do Lužic zavítal spartanský štít, který putuje napříč celou republikou v rámci charitativního projektu. Všechny SPARTAN skupiny jej musejí mezi sebou přenášet pouze během nebo chůzí. Vybrané peníze putují postiženým dětem, které se také snaží zapojit do závodů Spartan. Proto jsme na podporu uspořádali sportovní odpoledne pro děti na Cihelně. Překážková dráha žádné z dětí nepřekvapila a zdolávaly ji bez problémů i několikrát za sebou. Jsme rádi, že i když to byla akce uspořádaná narychlo, obec nám vyšla maximálně vstříc a děti přišla spousta. Vybraná částka z našich tréninků a tohoto odpoledne v hodnotě 4.355 Kč putovala na účet nadace. A štít? S ním jsme běželi 28 km za kamarády do Břeclavi, kde jsme ho předali. Celá vybraná částka bude zveřejněna na Spartan závodech v září na Lipně, kde se s dětmi, kterým peníze poputují, osobně setkáme.

Všem, kteří přišli a přispěli, moc děkujeme.

*Za SRTG Podluží
Blanka Lukovská*



Foto: Blanka Lukovská





Foto: Blanka Lukovská

ZPRÁVY Z HŘIŠTĚ

Tak jako v každém zpravodaji vás i v tomto zdravím a sdělují aktuální informace z areálu Baníku Lužice.

Sezona se nám již rozběhla ve všech věkových kategoriích. **Muži** mají po odložených 3 kolech za sebou tři soutěžní utkání, kde Ratíškovcům podlehli 7:0, v Dubňanech vyhráli 2:1 a s Miloticemi prohráli 2:1. Jak vidíte, výsledky jsou to jako na houpačce. Herní projev je v pořádku, nestřílí se ale branky. Malinko přispěla i omezení pro různé dovolené a výlety, což se snad ukončením prázdninového období ustálí a budou nastupovat všichni hráči kádru.

Dorost nám trénuje od 25. 7. 2019 a hraje od 10. 8. 2019. Proto má již za sebou čtyři soutěžní kola. Žádná dlouhá prázdninová pauza. Výsledky bohužel nejsou nijak oslavné, odpovídají ale naší současné situaci. Po ukončení činnosti některých okolních oddílů dorostu a neúspěšném spojení s Dolními Bojanovicemi je v kádru pouze 12 hráčů. Čerpat nové hráče bohužel

není kde. Jakékoliv zranění, nemoc či rodinná oslava je pro nás oslabení kádru. Hráči s tím byli seznámeni a s tímto stavem jsme do toho šli. V takové situaci a za takového stavu není možné pomýšlet na nějaké oslavné výsledky. Zápasy odehrajeme, fyzicky jsme dobře připraveni, kluci dostanou na tréninku pořádně do těla, ale i nám chybí hlavně branky. O to více pak mrzí, že některé oddíly postaví hráče na černo, i když jejich základna je nepoměrně větší. S tím bojujeme i my, a tak některé zápasy nekončí na hřištích, ale před komisí STK. I to se děje. Aktuálně jsme tedy na 10. místě. Pokud ale uspějeme s podaným protestem, postoupíme na místo 7., což by za současného stavu bylo nadmíru příznivé.

Mladší žáci si také některé zápasy kvůli prázdninám přeložili, a tak mají za sebou pouze jeden. Jak to tak ale bývá, přes prázdniny nám zlenivěli a zapoměli hrát. Snad to bude jen pomalejší rozjezd a jejich výsledky

budou zápas od zápasu lepší a lepší. Pod vedením Michala Běhunčíka jsou spolu kluci již nějaký rok, sešranost by jim neměla chybět, tak ať se jim daří.

A přípravky? Tam pod vedením Josefa Staňka došlo k rozdělení na mladší a starší přípravku. Děti bylo vcelku dost, tak ať si každý zahraje a vyzkouší ten fotbalový kumšt. Starší příprava má tedy za sebou první soutěžní kolo se soupeřem z nedalekých Mutěnic, kde ale lepším kamarádům podlehla. Má tedy co trénovat a hlavně vracet. Mladší příprava na svůj první zápas ještě čeká. Jak jsem již zmiňoval, prázdniny nám se vším míchají. Děti jsou po dovolených, prázdninách u babiček a dědečků nebo na táborech. Přeložených zápasů hlavně v těchto věkových kategoriích bylo nemálo. Začátkem školního roku se snad vše vrátí do rozumných kolejí a i sport se vrátí do svých mantinelů.

V průběhu června, přesněji 22. 6. 2019, proběhl jako každý rok fotbalový turnaj „O pohár starosty Lužic

u Šternberka“. Tentokrát se hrálo na domácí půdě s obsazením domácího mužstva mužů, starých pánů a hostujícího mužstva z Lužic u Šternberka. Počasí nám přálo, a tak turnaj proběhl v poklidné a příjemné atmosféře. V prvním zápase nastoupily proti sobě oba domácí celky, úspěšnější byli staří páni a porazili družstvo mužů 5:6. Po přestávce, která byla proložena dovednostní soutěží pro diváky, proti sobě nastoupila mužstva hostů a domácích starých pánů. Tady se radovali z vítězství hosté poměrem 7:3. Ve finále tedy stanuli proti sobě hosté ze Šternberka a domácí muži. Tam, asi vlivem dobré konstelace hvězd a také dobrého občerstvení, jasně dominovali domácí a porazili hosty vysoko 7:0. Pro letošní rok tedy zůstává pohár u nás v Lužicích a tajně doufáme, že ani rok příští ho nebudeme muset stěhovat.

S pozdravem Petr Slatinský

Okénko Joži Trefy

Tož už nám skončilo to „horké léto“ a snáď nastane dlouhé, vlídné a pohodové „babí léto“. To mně připomnělo, že budeme slavit Den seniorů. Seniori - naši rodiče a prarodiče – sa vyskytujú v každej rodině a občas bývá složité s něma vyjít. Nekdy sú obrblaní, majú svoju hlavu, stěžujú si hned na to a potom zas na ono, zkrátka dnešní době a zvláště její technice moc nerozumijú. Mladší generace zas mnohdy nerozumí jim. Ale můžete si uvědomit, že oni sa často nezlobijú ani tak na nekoľho konkrétního, jak sami na sebe. Zlobí jich, že jim ubývá sil, nestihnú to, co kdysi a mockrát, i když to nerádi přiznávají, by potrebovali pomoc, enomže „mladí“ majú také svoje starosti a problémy, tak jich nechcú zatěžovat. Chtěli by byt eště aspoň trochu užiteční, hlavně soběstační, ale ono už to moc nejde. Co sa dá dělat. Stáří – to je čas zpomalení, zapominání, a hlavně „chodění po dočtoroch“, protože každý správný senior má řúru nemoci. K doktorovi chodí většinu v místě bydliště, ale mnohdy je třeba sednúť na autobus a zajet nekam jinam, ke specialistovi, většinu do Hodonína. Když sa potkajú dvě seniorky na zastávce, první slova sú „Ahoj, kam jedeš, k dočtorovi?“ Od loňského roku majú seniři nárok na slevu jízdného – od věku 65 rokú platí do Hodonína místo deseti korun enom dvě, místní doprava v Hodoníně je

od 70 rokú zadarmo aj pro přespólních. Ale můžete sa prokázat u řidiča buď průkazkú, kerú vystavijú v kancelári na autobusovém nádraží v Hodoníně, tam je třeba donést barevnú fotku, nebo občanským průkazem. Ze začátku v tem bylo plno zmatkú, řidiči v autobusech byli netrpěliví, seniři pomalí a zmatení, nevěděli co majú říkat, aby nezdržovali a tak rači jezdili dál za deset korun. Při nástupu do autobusu můžete šoferovi první hlásit, že ste senoir, strčit mu pod nos průkazku nebo občanku, a kam jedete. Takže když jedete z Lužic do Hodonína – „senior, Hodonín“. Né naopak, kvůli tej mašince, do kerej nařukává údaje. Oni ti šoferi to také nemajú jednoduché, kdyby byl v autobusi revizor, bude s jízdenkú za dvě koruny bez průkazky postižený pasažér aj šofer, že si to neověřil.

Tak vám milí seniři přeju hlavně hodně zdraví a dobrej nálady, nebudte pořád zašknůřeni, sem tam sa usmějte, a když sa vám bude zdát, že ti vaši „mladí“ nemajú čas a trpělivost si s vama ani povykládat, řeknite si, že každý, kdo byl mladý, jednu zestárne a potom sám pozná a pochopí to, co prožíváte vy. Stáří sa nevyhne nikomu a ani nikoho nebude šanovat. To je zákon přírody a ten nezmení ani deset doktorů.

Váš Joža Trefa

Společenská kronika

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ PODZIM 2019

Noemi KRÁLOVÁ

Eduard NOVÁK

Eliška MARADOVÁ

Kateřina ČERNÁ

Jan ČEVELA

Šimon HUBAČKA

Karin KROPUCHOVÁ

Matěj SVOBODA

Elena BOŘUTOVÁ

Adéla ONDRÁŠKOVÁ

Viktorie JABORNÍKOVÁ

Adam KONHEFR



FOSFA

Life Science

Dělník do výroby 27 500 – 33 500 Kč

Váš životopis prosím vložte do formuláře na našem webu v sekci Kariéra a osobní rozvoj.

Tým osobního oddělení

Tel.: +420 519 306 240, E-mail: kariera@fosfa.cz

Life Science Company

Založeno 1884

www.fosfa.cz

TANEČNÍ STUDIO **W.F.O.S.**
SRDEČNĚ ZVE NA KURZY

STREET DANCE

KAŽDÝ PÁTEK

16:00 - 17:00

LUŽICE

SOKOLOVNA

1. lekce zdarma

VEŠKERÉ INFO NA:

- www.ncod.cz
- tel: 723 665 935
- ncod@seznam.cz



Zpravodaj obce Lužice
vychází 4x ročně.
Periodický tisk územního
samosprávného celku

Redakce Lužického zpravodaje:

Mgr. Lenka Doskočilová,
Lenka.Kuci@seznam.cz

Eva Grufíková,
E.Malanikova@seznam.cz

Mgr. Tereza Hemzová,
hemzova.tereza@gmail.com

Mgr. Zbyněk Hromek,
HromekZbynek@seznam.cz

Mgr. Jiří Hubačka,
jiri.hubacka@seznam.cz

Mgr. Tomáš Klásek,
starosta@luziceuhodonina.cz

Věra Kotásková,
verko@seznam.cz

Mgr. Petra Lorencová,
lorencova@luziceuhodonina.cz

Redakce si vyhrazuje právo
na běžnou úpravu rukopisů.

Čtvrtletník slouží k informování
občanů Lužic, není periodikem
žádného politického subjektu.
Redakce zveřejňuje pouze články,
u kterých je znám autor.
Fotografie jsou z archivu OÚ
a od autorů článků.

Grafická úprava a tisk:
Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín,
registrační číslo
vydané Ministerstvem kultury
ČR – MKČR E 12422,
náklad 1200 ks.

obec@luziceuhodonina.cz
www.luziceuhodonina.cz



PŘEDHODOVÝ VEČER A LUŽICKÉ HODY 2019



Foto: Petra Lorencová





PRKAČCUP



VINOBRANÍ



**Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.**

Foto: Petra Lorencová

Na vydání tohoto čísla přispěli:

HAIBIKE
MORAVA

DD PNEU
Kompletní vybavení pneuservisů